

4

מדינת ישראל

משרד הממשלה

משרד

מסרד ראה

יאלף מדינ

אורה

7/8/89 - 6/8/89

חיק מס

4

מחלקה

שם תיק: היועץ המדיני לראש הממשלה - ארה"ב

מזהה פנימי:

4610/4-A

מזהה פריט R000364

כתובת: 2-111-2-4-9

תאריך הדפסה: 31/08/2020

19

שגרירות ישראל בווינגטון
טופס מברק

דף 1 מתוך 3.
דחיפות: מיידי
סוג: גלוי

אל: הסברה, מצפ"א, מע"ת,
לשכת שהב"ט.
דע:

חאריך, זמן: 7.8.89
מספר המברק:

מאת: עתונות

המשרד: 6

מחוק

108 195

להלן דברים שאמר שהב"ט במהלך ראיון לתכנית הטלוויזיה
"GOOD MORNING AMERICA" ברשת-ABC, 7.8.89.

עתונות

ב/צקי

להח 3/סשה 3 רהמ אמרהמ אלא אמנל אצב
רבוב אדן 2 הסקה הנניכ מצב 2 אלא 1 פזנר 1

ס.ס

108 195 2/3

ABC "GOOD MORNING AMERICA" INTERVIEW WITH: YITZHAK RABIN,
ISRAELI DEFENSE MINISTER/MONDAY, AUGUST 7, 1989

CHARLES GIBSON: The stakes in the hostage situation have changed again. The kidnappers of American Joseph Cicippio are now offering new terms in exchange for the freedom of that captive. They want Elisraeli to release hundreds of ELebanese, EIslamic, and EPalestinian Eprisoners, including, of course, Sheik Obeid. Furthermore, they're demanding an end to Israel's policy of deporting Palestinians, and they want 150 already deported Palestinians returned to Israel. These new terms make no mention of any other American or European hostages, nor do they mention the three Israeli soldiers believed held hostage in Lebanon.

Joining us now from Tel Aviv is Yitzhak Rabin, the Israeli Defense Minister. Mr. Minister, nice of you to join us this morning.

MINISTER RABIN: Good morning.

MR. GIBSON: Let me ask you, are there actual negotiations underway, or are people simply now talking through the press?

MINISTER RABIN: Well, so far, we haven't received any real proposal through the proper channels to which, in the past, we negotiated any deal with any of the terrorist organizations that exist in Lebanon or in the Middle East. I believe that what we all should try at the present, is first, to stop the execution of hostages of all kinds. Second, to make it clear to those who hold the hostages, the Israeli soldiers, prisoners of war, and missing in action, and the other foreign hostages, and those who control them, that if they want a solution, an overall solution to the problem, they have to turn to the right, proper channels of the International Red Cross, and then we'll start negotiations. Announcing under fake names statements will lead no where and will not bring about Israeli reaction.

MR. GIBSON: So to double check this, there are no negotiations going on behind the scenes at the moment?

MINISTER RABIN: To the best of my knowledge, no. And I should know.

MR. GIBSON: You said -- you talked about ending the immediate crisis, this feeling of execution in the air, et cetera. The Israelis have been talking in the last few days -- your government -- talking of the need to accept the fact there's going to be a protracted war of nerves. Is that designed simply to end the present feeling of short-term crisis?

MINISTER RABIN: It's very difficult to me to answer what will be done by the Hezbollah and the other terrorist organizations in Lebanon. Even when in the past there were a beginning of negotiations, it took a very long time till we saw results --

2/3

108 195 3/3

sometimes a year or over a year of negotiations through the International Red Cross. We have not yet reached this point, therefore, we need -- we all need patience, strong nerves, and determination, to make it clear to those who hold the Israeli prisoners of war, the hostages, the missing in action, that they cannot get away before everything will be solved. The time has arrived to put an end to this kind of phenomenon.

MR. GIBSON: Do you find anything encouraging in what Hezbollah has indicated in the last couple of days? For instance, it's the first time that I know of that they have acknowledged that they have control over at least some of the Western hostages. Do you find anything encouraging in what they have put forth in the last few days?

MINISTER RABIN: Well, I'm encouraged by the fact that they realize that we, of course, the Israelis, they know us, they know our commitment to be in responsibility to every Israeli soldier that was sent by the order of the government and is either missing in action or in their hands, that we will not stop doing everything to bring them back home. They know that with us it's a real (?) business. And, after all, whatever they want is in our hands, and they'll have to turn to us, not to anybody else.

MR. GIBSON: Is it an absolute Israeli condition of any negotiations that would take place that any swap would have to include the two Israeli soldiers and the Israeli air force man that are being held?

MINISTER RABIN: Well, no doubt, after all, Israel did what we did in bringing in Sheik Obeid to Israel, first and foremost as an Israeli government for Israeli purposes. We, in addition to that, whenever there is no position by the other countries, are ready to include in this war (?) the other Western hostages, but we did it first and foremost for our soldiers that were sent by the government of Israel to fight against these terrorist groups.

MR. GIBSON: Yitzhak Rabin, thank you for being with us. You're always most kind to accept our invitations, and we appreciate your being with us again this morning. Thank you.

MINISTER RABIN: Thank you.

END

3/3

214 2/10

ABC "THIS WEEK WITH DAVID BRINKLEY", WITH HOST, DAVID BRINKLEY, JOINED BY SAM DONALDSON AND GEORGE WILL, INTERVIEW WITH: FORMER SECRETARY OF STATE HENRY KISSINGER, SUNDAY, AUGUST 6, 1989

MR. BRINKLEY: Mr. Kissinger, in Connecticut for the weekend, thank you very much for coming in to talk with us. Happy to have you here.

MR. KISSINGER: Happy to be here. Glad to be here.

MR. BRINKLEY: Here in the studio are George Will and Sam Donaldson, both of ABC News and both of whom you know.

MR. KISSINGER: Yes, I do.

MR. BRINKLEY: Now, we have a very complicated set of negotiations in progress, and I wondered if you could clarify them for us. First, we had President Rafsanjani of EIranF saying he would help to free the hostages, or would try. And then we have the Hezbollah, the Party of God, saying no way, they're not going to free anybody. So, is Rafsanjani in charge? Or is there some difficulty in his ability to carry out his promises? Or what?

MR. KISSINGER: Well, I wouldn't be suprised if Rafsanjani had some difficulty in carrying out his policies because there are undoubtedly people within Iran that are of a harder line than the one that he took on Friday. At the same time, I believe that we --- that the United States ought to keep its eye on the Iranian negotiations and not on the ELEbaneseF negotiations. And if retaliation has to be done, it should be against a major opponent, and not against these band of EterroristsF which are very elusive.

MR. WILL: Mr. Kissinger, how do we behave in these crises so that we do not demonstrate, as we may have done in the last week, to these bands of terrorists just how useful hostage taking is? Is that not one lesson they can learn from the last seven days that this is a renewable resource? They can always get four or five more Western hostages.

MR. KISSINGER: Of course, I'm assuming that we are speaking in a much firmer tone to the hostage takers and to the Iranians, and to a lesser extent the ESyriansF, hostage situation to an end. We know who is behind them. The Iranians on a number of occasions have stated specific demands for which if they were met, for which they would engage themselves, and I think if they can get them released for ransom, they can get them released without ransom.

MR. WILL: Now, you have just said that we should use a more firm tone of voice in our private dealings. What should we be saying in this firm tone of voice that would get them to understand A, that we accept their responsibility, believe in their responsibility and B, will punish them if they do not exercise it?

MR. KISSINGER: Of course, obviously when one has no responsibility it's easier to make general statements than when one

214 3/10

has all the information. But my instinct would be that the tone of our message should be that the party is over as far as hostages are concerned; that the United States will not let itself get jerked around every year or every six months by threats of murder, removal of the threat of murder while these hostages are being kept in the most cruel and inhuman conditions, hostages that have absolutely nothing to do with our government and that are picked up at random.

MR. WILL: But to be specific, there are lots of economic targets that are very vulnerable to disrupting Iran's flow of oil and money -- specifically, should we hold them at risk?

MR. KISSINGER: Yes. Specifically -- yes, we should hold them at risk. What we should have to convey to Iran is that there's no national interest that is conflicting with Iran's aspirations for independence and prosperity. And if that's what they want, the United States is willing to be cooperative and it's willing to renew its relationship and strengthen its relationship. On the other hand, if the Iranians are blackmailing the United States and are abusing people's human emotions, as they have for years; if their strategy is to humiliate the United States and to demonstrate as they do through these hostages that we cannot protect even our own citizens, much less our friends in the area, then we will have to draw the line and the line is as well drawn at the murder of an American colonel who was on a peace mission with the United Nations, had absolutely nothing to do with any of these events --

MR. DONALDSON: Well, Dr. Kissinger, --

MR. KISSINGER: And we will end our -- yes, to answer your question, we would have to be prepared to attack economic targets or other targets that others are in a better position to judge. It simply isn't true that there is no limit to what these people will take.

MR. DONALDSON: Now, Dr. Kissinger --

MR. KISSINGER: They've shown great caution.

MR. DONALDSON: -- if I may? When you say that we should use this crisis to bring the hostage situation to an end it sounds suspiciously as if you were saying that we must do that even if it means perhaps the death of more Americans who are being held hostage. Is that what you mean?

MR. KISSINGER: Well, we have to weigh that against the future hostages that might be taken. Four of these hostages from the University of Beirut and Colonel Higgins were taken after the last hostage swap and they can always replenish their supply of hostages unless the terrorism method is put to an end and reluctantly I would have to say yes, we have to run those risks.

MR. DONALDSON: So these people are expendable, the ones who are being held now?

3/2

214 4/10

MR. KISSINGER: Well, you know, this is ---

MR. DONALDSON: Terry Anderson and all the rest of them.

MR. KISSINGER: Look, that's a very loaded word. You have to weigh this against ---

MR. DONALDSON: Well, it's a loaded idea, Dr. Kissinger. It's your idea.

MR. KISSINGER: No, because they also may be expended if you do nothing. Colonel Higgins was expended because nothing was done, Kilburn (?) was expended when nothing was done, so people have --

MR. DONALDSON: But not ---

MR. KISSINGER: --- been killed when nothing was done.

MR. DONALDSON: Then you don't buy the idea that Colonel Higgins was "expended," to use the word we've discussing, because the Israelis seized Sheik Obeid?

MR. KISSINGER: If we establish the principle that the terrorists have the right or even an implied right to kill an American every time somebody does something that they don't like or somebody that is an ally of ours, there are going to be a lot of Americans killed around the world.

MR. DONALDSON: So you think the Israelis in seizing Sheik Obeid had considered the consequences and it was a proper time to do that?

MR. KISSINGER: I don't know whether the Israelis have considered the consequences. I'm saying something totally different. I'm saying the United States cannot possibly want to be consulted by Israel in advance of every military action because then we will be blamed for sure and then certainly people like Colonel Higgins will be killed because then we have taken the responsibility for the action, or else we get ourselves in a position of vetoing everything. That is the one thing that we should not do.

I'm not in favor of a rash action. I support the efforts at negotiation but the negotiations have to be brought this time to a conclusion and we cannot be satisfied simply with an American hostage not be killed.

MR. BRINKLEY: Mr. ---

MR. KISSINGER: That is --- that has to be the objective and if the Iranians want good relations ---

MR. BRINKLEY: Mr. ---

10

214 5/10

MR. KISSINGER: -- with the United States, I'd strongly favor that.

MR. BRINKLEY: Mr. Kissinger, thank you. Thank you very much for coming in today talking with us. Happy to have you as always.

END

5/10

214 6/10

ABC "THIS WEEK WITH DAVID BRINKLEY", HOST, DAVID BRINKLEY, JOINED BY SAM DONALDSON & GEORGE WILL, INTERVIEW WITH: SEN. GEORGE MITCHELL (D-ME), SENATE MAJORITY LEADER; ROBERT DOLE (R-KS), SENATE MINORITY LEADER, AB-7-1-E page# 1 SUNDAY, AUGUST 6, 1989

dest=endtv,twdb,endtvme,mideast,leb,terr,iran,israel,fns13128,syria
est+=fns12322,senmajld,senminld,cme,cks
data

MR. BRINKLEY: Now, Senator Dole and Senator Mitchell, thank you for coming. Happy to have you with us.

SEN. MITCHELL: Thank you, David.

MR. BRINKLEY: Sometime I hope you're here when we have something really nice and pleasant to talk about. Now, first the easy question. If you were George Bush, what would you do about hostages?

SEN. DOLE: I think I'd do precisely what he's doing. He's had -- I think he's taking his time. We're moving forces to the Mediterranean. He's consulted with Congress. He's had all kinds of diplomatic efforts under way with different countries including the ESoviet Union,F and I think he's indicated to Iran that we don't like state-sponsored EterrorismF. I think he's had a -- I think he's done it just about right.

MR. BRINKLEY: Senator Mitchell?

SEN. MITCHELL: In these circumstances it's clear over the past decade that the options available to presidents are limited, none of them without risk or danger. I think the President has handled the situation well. I would like to have seen and hope there will be more emphasis on the role of Syria. I know in the previous discussion that's occurred this morning primary attention has been focused on EIranF and that is appropriate, but ESyriaF plays a very large part in perpetuating instability in Iran, (sic, may mean Lebanon) the lack of central government, which is thre root cause, by permitting these groups to operate with impunity, with no threat from any organized government.

6/10
MR. WILL: Senator Dole, when the EIsraelisF captured this terrorist leader, you were quite critical of Israel for not behaving responsibly. Do you not put Israel in the following position: That every time it takes an act in self-defense, people will get out Dole's statement and say, "Now if we murder an American, we can drive a wedge between Israel and the United States, which is our aim."?

SEN. DOLE: I don't want to drive a wedge. I'm a strong supporter of Israel and have been for many, many years, but I think what I objected to was the freelancing. Maybe we shouldn't have consultations. I listened to Secretary Kissinger, former Secretary Kissinger, earlier, but they had to know that when they took Rich Higgins, when they captured Obeid, it endangered the life of Higgins. Nobody knows for certain how long he, you know, whether he was alive or dead then. But also the other American hostages --

214 7/10

MR. WILL: But you --

SEN. DOLE: -- and that to me seems to be irresponsible.

MR. WILL: You're surely not saying that Israel, as long as an American is held hostage, Israel is held hostage and can't act in self-defense.

SEN. DOLE: Oh no. They can act in self-defense. Was this self-defense, you know they moved in EhelicoptersF, took Sheik Obeid. But we need a united front against terrorism, including Israel, the United States and other countries --

MR. WILL: But where's -- we distinguish between freelancing, which is reprehensible, and consultation, which we've seemed to not really want in advance. How do you propose they behave?

SEN. DOLE: Well, I think in this case their operational strategy was pretty good, but I'm not certain they had thought about what would happen when they took Sheik Obeid -- captured Sheik Obeid -- kidnapped Sheik Obeid -- apprehended Sheik Obeid. It did endanger the lives of the American hostages. Defense Minister Rabin has explicitly stated it did, and I think that was a mistake.

MR. WILL: Senator Mitchell, was this reprehensible, what they did?

SEN. MITCHELL: No, I don't think so. I think that we have to recognize that each nation ultimately acts out of what it defines as its self-interest. We do that--we should do that and we must expect nothing less than that --

MR. DONALDSON: Well, let's talk about our action --

SEN. MITCHELL: -- from Israel.

MR. DONALDSON: Excuse me, let's about our actions then. President Bush has moved the Sixth Fleet, or elements of it off of the coast of ELebanonF, some 40 miles off Beirut. Should we in fact consider striking targets either in the Bekaa Valley in Syria or ultimately in Iran?

SEN. MITCHELL: Of course. We must consider that as an option --

MR. DONALDSON: And under what circumstances?

SEN. MITCHELL: -- and we're going to keep that option open at all times; otherwise, our position has absolutely no credibility and I think it's a real mistake to attempt to define with precision in advance the circumstances under which you would use it. There has to be an element of uncertainty and ambiguity and therefore hopefully fear and deterrence on the part of those involved, but

7/10

210 8/10

ultimately the hostage crisis will not be solved until the Lebanon crisis is solved. It is the lack of any authority in Lebanon, the fact that the country is now virtually in a state of anarchy that permits these groups to operate with impunity, with no concern about any organized government and Syria, which controls most of Lebanon, with a very large army there, about 40,000 troops, ultimately is as responsible as Iran, which directly finances and controls these groups.

MR. DONALDSON: If I may, sir, these are words --

SEN. MITCHELL: Yes.

MR. DONALDSON: -- but where is the credibility behind them? What deeds can the United States do? Should we, in fact, have military action against Syria? I mean, at what point would you say, "Enough"?

SEN. MITCHELL: The President determined apparently from reports emanating from the White House, and as a result of the meeting that we had, that were another American to be executed, that is, had Cicippio been killed, were he to be killed, that that might be sufficient to trigger an American military response --

MR. DONALDSON: Would you agree?

SEN. MITCHELL: Yes, I would. Yes, under those circumstances.

MR. DONALDSON: Senator Dole?

SEN. DOLE: Certainly would. In fact we all agree -- (inaudible) -- White House.

MR. WILL: Against whom?

MR. DONALDSON: Yes, against whom?

SEN. DOLE: Well, I --

SEN. MITCHELL: Well, I think all of the options must be available. The groups themselves to the extent they can be identified and located. That's very difficult to do. Those ultimately responsible, Iran and Syria. But you see, I think it is a serious mistake for the President, and he obviously hasn't and won't make that mistake, nor should we, [to] identify precisely in advance exactly what we're going to do. For one thing, that would render the action itself less effective.

MR. WILL: We're not talking about what we ought to do, but who we ought to do it to. I mean, are you satisfied that Iran is culpable, has the power to change events on the ground over there, and therefore, can be held responsible?

SEN. MITCHELL: Well, you have to take into account two

2
10

210 9/10

factors. The first is that with the death of the Ayatollah Khomeini, and the accession to power of Rafsanjani, there is a movement in Iran, away from Islamic fanaticism and more an attempt toward moderation. Now, that involves domestic political problems as well. That's a welcome development from our standpoint.

But to the extent that occurs, it may have the corresponding effect undesirable from our standpoint, of reducing their direct control over these groups. No doubt they finance, organize and have a large degree of control, but no one can say for sure that each and every order by Rafsanjani will be foiled precisely by the Hezbollah.

MR. DONALDSON: Senator Dole, let me ask you about the hostages that are being held now and whether they're expendable, whether in fact to bring this crisis to a head, even if, unfortunately, should we bomb as we've talked about here, they are killed. That is something in the national interest -- ought it not be the overwhelming factor. What do you think?

SEN. DOLE: Well, I think first of all, if we're going to end state-sponsored terrorism, we've got to hold Iran and ESyriaF, ELibyaF, those type countries, responsible. I mean, it seems to me that with or without Rafsanjani, Iran is still culpable on this case. But should they be expendable?

MR. DONALDSON: Yes.

SEN. DOLE: Obviously we hope not. I'd again listen to former Secretary Kissinger. Well, what if we do nothing? I think the same question was raised.

It seems to me what we ought to be doing now, a little bit of focus on returning the body of Colonel Higgins. Why can't we have the body, why can't we determine in fact when he was killed, if he was killed?

MR. DONALDSON: Well, you say if we do nothing it might result in the same thing. So, where do we come down on this? If Terry Anderson and the rest are killed by their captors because we have taken action to try to strike at the people who sponsor this, what do you say then?

SEN. DOLE: I think the President determines in his own mind, doesn't make it public, that this is a timetable, this is an opportunity. It may not come again for months and months unless we followup on it. He says, "Okay, if certain things don't happen within this time, we're going to use military action."

MR. BRINKLEY: Senator Mitchell, I'll give you the last word on that.

SEN. MITCHELL: Thank you. The question assumes that there is a course of action that the United States can take that is without risk. There is no such course of action. Every course we pursue

9/10

210

10/10

ABC "THIS WEEK WITH DAVID BRINKLEY", HOST, DAVID BRINKLEY, JOINED BY SAM DONALDSON & GEORGE WILL, INTERVIEW WITH: SEN. GEORGE MITCHELL (D-ME), SENATE MAJORITY LEADER; ROBERT DOLE (R-KS), SENATE MINORITY LEADER, AB-7-1-E page# 5

SUNDAY, AUGUST 6, 1989

has risks and danger not only to the hostages, but to other Americans and to our national interests. We must ultimately decide what is in the overall interest of the nation, and act on that basis.

MR. DONALDSON: Senator Dole, I just wanted to return a question that George was asking you. Jack Kemp, your fellow Cabinet member, has attacked you publicly for --

SEN. DOLE: Not publicly, I think it was a private meeting.

MR. DONALDSON: Well, it's in the public domain now, for what he takes to be anti-Israeli sentiments. He says, "Dole wants to blame Israel first."

SEN. DOLE: No, no.

MR. DONALDSON: What's Kemp doing here?

SEN. DOLE: I think Kemp ought to be worrying about HUD, if I were Secretary of HUD. He's got plenty of problems there.

MR. BRINKLEY: All right, thank you. Thank you both for coming --

SEN. DOLE: Take that.

MR. BRINKLEY: -- pleasure to have you, come again.

END

10/10

משרד החוק

ירושלים

סוג

8/8/54

תאריך

אל הרב בן-ציון, מנהל

מאת : לשכת השד

הנדון:

השמה לכן זאפסכו -

ביתנו במצב ציני במצב

בין ינואר אפריל 1990

בברכה, אל

יוסף מדיני

11 ml
2 ml

217 34

REMARKS BY SECRETARY OF DEFENSE RICHARD CHENEY AND YUSUF SABRY ABU TALIB,
EGYPTIAN DEFENSE MINISTER, THE DEFENSE DEPARTMENT
DD-1-1-E page# 2 MONDAY, AUGUST 7, 1989

happy to answer one or two questions --

Q Mr. Secretary, when do you plan to go to Egypt, and whether you are going to visit other EArabF countries in the area?

SEC. CHENEY: Well, I have not been able to travel as much as I had hoped since I became Secretary, because of the press of business of getting organized in the Department, hiring people, and the congressional schedule. But I do plan to travel more extensively beginning late this year, and hope to travel to Egypt early in 1990 -- that is, within the next six to eight months. We haven't set a specific date yet, but the timeframe would be January-February.

Q Mr. Secretary, while you do have a moment, could you tell us the status of US forces in the Mediterranean, and what is going on in that area?

SEC. CHENEY: I think you're generally aware that we have deployed a number of forces to that part of the world. That's not that unusual for us. We always have at least one carrier group in the Med, and the Coral Sea is currently deployed in the Eastern part of the Mediterranean. The America is en route from Singapore towards the north end of the Indian Ocean, and there are various and sundry other forces available in that part of the world, as is normally the case.

Q Mr. Secretary, could you elaborate on the final conclusion or the -- what we understand is the conclusion on the investigation on whether the videotape was that of Lieutenant Colonel William Higgins?

SEC. CHENEY: I cannot. I've not yet received the final report.

Q Back to your meeting. What did you discuss, in general topics?

SEC. CHENEY: (To Min. Abu Talib.) Do you want to answer, and then I'll follow.

MIN. ABU TALIB: Me? I believe we discussed so many fields of cooperation, and we can say that coproduction, and I can say the program of the coproduction of M-16 is -- has already started, and that the facility already is going up and we will have it in time according to plans. And also, as the assistance, especially in the military field, we have full agreement about the importance of this assistance to Egypt's defense. We agreed upon so many other details which I will announce later on.

Q How about the F-16? Did you reach an agreement?

MIN. ABU TALIB: It was on the scale also, and there is an agreement about this. But as for the timing and as for other details, I believe we will leave it for the moment.

2/2

~~303~~

216

Request from the "Atlantic Monthly" to check the following facts:

1. From 1967 to the beginning of the uprising, December 1987, 40,000 Palestinians have passed through the Israeli penal system.
2. Since the uprising began, more than 50,000 Palestinians have been incarcerated - figure includes those being held under 24 hour detention.
3. In July 1989, 12,000 Palestinians are being held in Israeli prisons. Of the 12,000, 10,000 Palestinians are serving sentences or awaiting trial. 2,000 Palestinians are being held under administrative detention.
4. 4,000 Palestinians are being held at the Ketziot prison in the Negev.
5. There are 1 million Palestinian males living in the West Bank and Gaza.

*

*

יוצא **

סודי

חוזם: 8,5684

אל: 267/וש

מ-: המשרד, תא: 070889, זח: 1931, דח: מ, סג: 10

תח: גס: שהח

נד: 8

סודי

סודי/מידי

אל: מר. מ. ארד - השגריר, וושינגטון - לעיניו בלבד
דע: מר. י. בן-אהרון - מנכ"ל משרד רה"מ - לעיניו בלבד

שיחת ס/שה"ח עם דן קורצר

נוכחים: מצידם - מרק פאריס - הציר, מצידנו רפי גביר והח"מ.

קורצר סיפר שקלי עוזב מרוצה ביחס למחוייבות הליכוד ליוזמה אך אין להם תשובה לאלטרנטיבות ריאליסטיות שאנו מציעים לאסטרטגיה שלהם. הבחירות לא יוכלו להתקיים בלי הסכמה שקטה מטוניס, אבל כזו שהפלשתינאים ישמעו אותה, כדי שיתנו אחריהם לקידום המו"מ. הביע צער שישראל מסרבת לקבל דיווח על מגעיהם עם אש"פ.

סגן השר הסביר בפרוט הסיבות לעמדתנו. אש"פ לא השתנה במהות והדיאלוג איתו הוא המכשול לקידום התהליך. לא נסכים לבחירות שבהן הנציגות תהיה כפופה לאש"פ משום שאז אלה אינן בחירות וזו לא נציגות של השטח. ישראל לא תסכים בשום מקרה לפרוצדורה שתתן לאש"פ שליטה בתהליך הבחירות, כגון נציגות חיצונית מאיזה סוג שהוא, או תאפשר לאש"פ להכתיב את תוצאות הבחירות.

קורצר שאל מה מוכנה ישראל לעשות - אם כך - כדי לשכנע (ולא לכפות) את המקומיים להצטרף לתהליך?

משרד החוץ-מחלקת הקשר

סגן השר הסביר שהדבר תלוי בהגברת בטחונם האישי מטרור אשפ"י והורדת קרנו המדינית של אש"פ ע"י הפסקת הדיאלוג. בנוסף יש לפעול באפיקים אחרים של היוזמה, ביחוד לנסות לארגן מפגשים גלויים עם מדינות ערב ולקדם את שיקום הפליטים. בנקודה זו הרחיב סגן השר ותאר מגעיו באירופה, בהם אמרו לו שהאירופאים יצטרפו אם האמריקאים יובילו. התקדמות ממשית בתחום זה תהיה זרז רב-עצמה גם לתהליך הבחירות, ותרחיק הספק בלב ישראל מהאירידנציה האשפ"ית, ש'זכות השיבה' היא אחד ממרכיביה העיקריים. אנו מבקשים מארה"ב תגובה אמריקאית חיובית המתורגמת לצעדים ממשיים. חוסר הרצון הערבי בנושא זה גורם לנו להטיל ספק בעצם הכנות של כוונותיהם.

לסיכום אמר קורצר שארה"ב מאמינה ב-INTegrity של היוזמה ושצריך לקיים דיונים רבים גם על ההבדלי

ם בינינו כדי להתקדם ללא חשד הדדי.

רשם: איל ארד

אי

יג

תפ: רהמ, שהח, סשהח, מנכל, ממנכל, בנצור

DEPT. OF AGRICULTURE

דף: 2	סגירות ישראל / ווסינגטון טופס פרוק	דחיות:
פתוך: 4		סוג:
אל:		תאריך וזמן מעור:
דע:		כס' פרוק: הפסיד:
כאת:	2/4	137 227

(5) שיפטר משוכנע שאם נכיר בכך (בצורך להקטין היקף האבדות ש.ש.)
שהמדובר באינטרס לאומי נוכל לשנות המצב.

ב. עצורים:

- (1) לשאלת גורן לגבי מספר המחזקים במעצר מינהלי השיב גורן כי נמשכת המגמה של הקטנת מספר העצורים,
- (2) שיפטר תתייחס לטענות שהגיעו אליהם מעובדים ערביים השובחים בגלל קשיים בהם הם נתקלים בבואם לייצג את שולחיהם,
- (3) גורן בחשובה העיר כי אינו בקיא בפרטי הנושא, חנוש ששביחתם הסתיימה.
- (4) בחשובה לשאלה האם בכרונתו לסגור את קציעות השיב גורן בשלילה.
חנוש שיש לשפר את התנאים למקרה ונצטרך להכניס עצירים נוספים.

ג. עיכוב בהושטת שירות רפואי:

- (1) בגלל רסמליות שבנושא סיפר שיפטר על דווחים תמגיעים אליהם על עצירת עיכוב אמבולנסים בדרכם לבתי החולים. ביקש כי פניותיהם אלינו תחקרנה.
- (2) גורן השיב כי כל המקרים שהובאו ^{לידיעתנו} נחקרים. הדגיש כי בחקירות לא מצאנו ולו מקרה אחד של אמבולנס שנעצר בזדון.
- (3) לשאלת שיפטר לגבי כניסת כוחותינו לגבתי חולים השיב גורן כי במספר מקרים מצאנו חשודים/שופטים מסתור. הוסיף כי כל כניסה לבית חולים נעשה באישור מגבה. דחה את הטענה כי אנו מחבלים בשירות הרפואי.

ד. תיפקוד הקונסוליה במז' י-ם:

- (1) לשאלת הירש (דסק ישראל) בנושא סיפר גורן על טענות שמע מצד ערבי השטחי הנחשבים למתונים על כך שאינם מוזמנים (ע"י הקונכיל וילקוקס) לפגישות ע

תפוצה:

דחיפות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פבוק	דף: 3
סוג:		כתוב: 4
תאריך יוסף חבור:		אל:
פס' פבוק:		דע:
הפסד:		
137 227	3/4	פאת:

פקידי ממשל המבקרים בישראל. להבהרת דבריו ציין גורן, רק אחד מתוך הקבוצה שנפגשה עם ג'ון קלי (אליאס פרייז') נחשב למתון ופרו ירדני.

(2) הירש ניסה לטעון כי הקונסוליה מקיימת מגעים עם מגוון רחב של פלסטינים, אינו סבור שוילקוקס מחרים באופן מודע אישים פלסטינים.

ה. הריסות בתים:

(1) שיפטר ציין (בסיפוק) שהנושא מטופל בעקבות פסיקת ביה"מש העליון.

ו. גירושים:

(1) בתשובה לשאלת שיפטר האם חל שינוי במדיניותו השיב גורן בשלילה.

(2) שיפטר (אשר לא מצוי היטב בסוגיא) טען כי אמנת ג'נוה בנושא זה מתיחסת גם לבודדים ולא רק להעברת אוכלסיה.

(3) סבור שיש מקום לליבון משפטי של הנושא בין היועצים המשפטיים של שני משרדי החוץ. בתגובה ציינתי עמדתנו לגבי יישום אמנת ג'נוה. טענתי כי במצב הנוכחי (שבו עמדתנו ידועה לנוגעים בדבר במחמ"ד) אינני רואה צורך בזימון קבוצת מומחים לליבון הנושא. הוספתי כי במהלך ביקורו הקרוב בישראל (על כך להלן) יוכל לפגוש אנשי ארבי"ל ומשפט לדיון בנושא.

ז. סכום:

(1) שיפטר עמד בסכום על הצורך ביצירת סדיי בילטרלי בנושא זיא שיכלול את הנושאים הבאים: הריגות, הריסות בתים, גירושים ומעצרים (ארבעת ה-4). בהקשר זה חשוב לבדוק כיצד ניתן להגיע להבנה מלאה.

תפוצה:

דחיות:	שגרירות ישראל / וואשינגטון טופס פבוק	דף: 4
סוג:		כתוב: 4
תאריך ושפת העבר:		אל:
כס' פבוק:		דע:
הפסיד:		
137 227	4/4	כאח:

2. שיפטר ציין כי בכונתו להגיע לביקור בישראל בדרכו מבריהיים. מעוניין שנושא ההגירה יעמוד במוקד ביקורו. יחד עם זאת מעוניין להפגש עם הגורמים העוסקים בנושאי טיפולו. מאז שיחת ג'ורן הודיעני שיפטר כי דחה ביקורו (מסוף אוגוסט תחילת ספטמ') לסוף ספטמ' תחילת אוקטובר.

השתתף בשיחה: הירש, עוזרו של שיפטר והחיים.

שטיין

תפוצה:

משרד החוץ-מחלקת הקשר

6026

תאריך: 08.08.81

נכנס **
**
**
**

סודי

10762

חוזם: 8,6026
אל: המשרד
יעדים: מצב/480
מ-: ווש, נר: 222, תא: 070889, זח: 2000, דח: ב, סג: 10
תח: @ גס: צפא
נד: @

סודי/בהול לבוקר.

אל: לשכת רוה' מ

סמנכ'ל צפ' א' ופר' נ

מאת: השגריר וושינגטון.

לאור הודעת הממשל כי הגיעו למסקנה שהקולונל הייגנס
הומת ע'י שוביו (במועד בלתי ברור) מציע שרוה' מ
ישלח מברק תנחומים לאלמנתו

MAJOR ROBIN HIGGINS
C/O DEPARTMENT OF DEFENSE

THE PENTAGON

ארד

רש

תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא, טקס

1111

1111 **

**

**

**

08.08.80 : 1111

1111 : 0808

1111 : 0808

1111 : 0808, 1111 : 0808, 1111 : 0808, 1111 : 0808

1111 : 0808

1111 : 0808

1111 : 0808

1111 : 0808

1111 : 0808

1111 : 0808

1111 : 0808

1111 : 0808

1111 : 0808

1111 : 0808

1111 : 0808

1111

1111

1111 : 0808

דחיות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דף: 2
סוג:		כתוב: 2
תאריך וזמן מעור:		אל:
כס' פרוק:		דף: 2
הפסיד:		פאת:
27		
162		

לביצוע פרויקטים עליהם סוכס.

9) בחשבה לשאלת הדסקאי לגבי הגבלות הכנסת מטיח הבהיר גורן כי ההגבלות אינן חלות על כספים לביצוע פרויקטים אלא כספים למטרות אחרות שאת כניסתם אנו מנסים להגביל.

השתפו בשיחה: ס/עוזר המזכיר למזחיית ואסיה, מנהל בפועל של המחלקה המטפלת. בעניינו ודסקאי ירון והשטחים, דסקאי השטחים ב - NEA והחיים.

שטיי

תפוצה:

יוצא **

סודי

**

**

**

חוזם: 8,4365

אל: 109/וש, 200, מנמח/109

מ:- המשרד, תא: 060889, זח: 1100, דח: ב, סג: 10

תח: א, גס: צפא

נד: א

מלחמה

סודי/בהול

השגריר

קלי אצל רה"מ שמיר :

קלי פתח בדיווח קצר על פגישת בייקר שברנדזה בפריס. שברנדזה הציע התייעצות 5 הקבועות במועבי"ט. בייקר השיב שאינו רואה בכך תועלת. ועידה בינ"ל תבוא אולי בחשבון כשתהיה במבנה הנכון ובעתוי הנכון. שברנדזה אמר שלהזזת הענינים במז"ת דרושה עזרת ארה"ב ובריה"מ. בייקר השיב שארה"ב עוזרת אך על הצדדים לפתור את הבעיות ביניהם. קלי ספר שהוא עצמו חזר משטוקהולם ובין היתר נסה להעלות שם עם בני שיחו הסובייטים ענינים הנוגעים לאירן אך הרוסים לא נטו לדבר על אירן. הרוסים הביעו צערם על היגיוס אך לא הבטיחו לעשות דבר.

מכאן עבר קלי לדבר ביזמה, אמר שהם מנסים להסביר לסובייטים, לערבים ולארופאים שזו הזדמנות גדולה שצריך לחטוף בשתי ידיים. הם האמריקנים מודעים לכך שליזמה 4 מרכיבים והם אכן מנסים להשיג שותפות מצרית. חזר וספר (מה שאמר גם לשה"ח) על בקור הנסיך סלמן מסעודיה בווינגטון ועל מאמצי בייקר לעניינו בהתייחסות פוזיטיבית לתהליך.

ראש הממשלה עבר לפרוט שיטטי של עמדות ישראל. אמר שישראל אינה רואה כרגע תפקיד חיובי לברה"מ. הדגיש חשיבות שתוף הפעולה והתאום עם ארה"ב. יש לקרב את ארצות ערב לתהליך השלום כי זה יקרב גם את פתרון השאלה הפלשתינית. לא טוב שכולם מזהים את היזמה אך ורק עם הבחירות. אילו אפשר היה להגיע לכך שמנהיג ישראל יפגש עם פאהד היתה לכך השפעה אדירה

משרד החוץ-מחלקת הקשר

על הפלשתינאים ולמה לא מרוקו ואחרים. חשוב לדבר על זה ועד כה לא שמענו על כך מלה מאמריקה. מדוע אין ארה"ב עושה משהו עם ירדן שאיתה אין לנו בעצם שום בעיות.

רה"מ אמר שהפלשתינאים רואים את ארה"ב מדברת עם אש"פ ואינם מבינים למה עליהם ללכת בדרך אחרת. ע"י שהיא מדברת עם אש"פ מנטרלת ארה"ב למעשה כל פלשתינאי שאינו אש"פ.

רה"מ הדגיש שלא נדבר בשום אופן ובשום תנאי עם האנשים בטוניסיה. ספר על פגישותיו עם פלשתינאים מהשטחים וכי הוא מדבר עמם על תחילת תהליך ולא על סופו. רה"מ הזהיר שכל איזכור של סוף התהליך יכול לעכב את תחילתו. בלי אש"פ אפשר היה להגיע לנוסחה של צעד אחר צעד אבל אלה שבטוניסיה מדברים רק על מדינה פלשתינאית ובכך מטרפדים את התהליך. רה"מ ספר שכאשר פיסל חוסייני מדבר עמנו כאן אינו מזכיר כלל את זכות השיבה אבל ברגע שהוא מדבר בחוץ תחת עינם הפקוחה של אנשי טוניסיה מיד הוא מאזכר את זכות השיבה.

קלי השיב שעובדה היא שהוא נפגש עם פלשתינאים בירושלים ולא בטוניסיה. הוא לא נסע ולא יסע לשם. בפגישתו בירושלים הוא רוצה להנחיל להם את התחושה שלפניהם הזדמנות חד-פעמית. הוסיף שבטוניסיה אינם מדברים כלל על ההסדר הסופי.

מר שמיר סיכם את השיחה באומרו שהוא סקפטי שכן כל עוד לא ידעו הפלשתינאים בשטחים שמו"מ עימנו הוא האלטרנטיבה היחידה ושלא יועיל להם אם יחכו לאיתות מטוניסיה, לא יזוזו הדברים.

עד כאן פגישת רה"מ-קלי.

השתתפו: קלי, קרצר, מילר, ולטש, בראון, פוירוורגר.

ומהצד הישראלי: רה"מ, בן-אהרון, רובינשטיין, פזנר, בנצור והח"מ.

מנהל מצפ"א

רכ

לש

תפ: ששה, סשהח, רהמ, ממרהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רס, אמנ, ממד, בנצור, סייבל, מצפא

משרד החוץ

6 באוגוסט 1989
582

לשכת השר

313

אורח

שיחת שה"ח עם מזכיר המדינה (ביוזמת שה"ח - טלפונית) ביום ו' 4.8

מביע הערכה על דרך הטיפול האמריקאי בפרשה ובמיוחד לנחרצות ולנחישות הדעת.	<u>ארנס</u>
מודה ומציין שעדיין יש בעיות.	<u>בייקר</u>
מסכים. מציין שכבר יש הישגים: א. סימן חיים מסיסיפיו. ב. הוכח שאירן וגם סוריה הן כתובת שיש לה אחריות לארגונים האלה ושלחץ עליהן משפיע לחיוב. ג. נראה שאמריקה מצליחה להבקיע WEDGE לאירן.	<u>ארנס</u>
עדיין לא בטוח. תלוי מי משני הזרמים ינצח באירן.	<u>בייקר</u>
בכל מקרה זה יותר טוב מאשר בימי חומייני. אז היה רק זרם אחד.	<u>ארנס</u>
מאשר המשך קשר בין השניים. מציין שביום א' נוסע לאמו בטקסס, אח"כ למכסיקו, אולם ניתן יהיה להשיגו בכל מקום. מסכמים המשך הידברות.	<u>בייקר</u>

יוצא **

סודי

**

**

**

חוזם: 8,4365

אל: ווש/200, מנמת/109

מ-: המשרד, תא: 060889, זח: 1100, דח: ב, סג: סו

תח: א גס: צפא

נד: א

אח"י

סודי/בהול

השגריר

קלי אצל רה"מ שמיר :

קלי פתח בדיווח קצר על פגישת בייקר שברנדזה בפריס. שברנדזה הציע התייעצות 5 הקבועות במועבי"ט. בייקר השיב שאינו רואה בכך תועלת. ועידה בינ"ל תבוא אולי בחשבון כשתהיה במבנה הנכון ובעתוי הנכון. שברנדזה אמר שלהזזת העניינים במז"ת דרושה עזרת ארה"ב ובריה"מ. בייקר השיב שארה"ב עוזרת אך על הצדדים לפתור את הבעיות ביניהם. קלי ספר שהוא עצמו חזר משטוקהולם ובין היתר נסה להעלות שם עם בני שיחו הסובייטים עניינים הנוגעים לאירן אך הרוסים לא נטו לדבר על אירן. הרוסים הביעו צערם על היגיונס אך לא הבטיחו לעשות דבר.

מכאן עבר קלי לדבר בייזמה, אמר שהם מנסים להסביר לסובייטים, לערבים ולארופאים שזו הזדמנות גדולה שצריך לחטוף בשתי ידיים. הם האמריקנים מודעים לכך שלייזמה 4 מרכיבים והם אכן מנסים להשיג שותפות מצרית. חזר וספר (מה שאמר גם לשה"ח) על בקור הנסיך סלמן מסעודיה בווינגטון ועל מאמצי בייקר לענייניו בהתייחסות פוזיטיבית לתהליך.

ראש הממשלה עבר לפרוט שיטטי של עמדות ישראל. אמר שישראל אינה רואה כרגע תפקיד חיובי לברה"מ. הדגיש חשיבות שתוף הפעולה והתאום עם ארה"ב. יש לקרב את ארצות ערב לתהליך השלום כי זה יקרב גם את פתרון השאלה הפלשתינית. לא טוב שכולם מזהים את הייזמה אך ורק עם הבחירות. אילו אפשר היה להגיע לכך שמנהיג ישראל יפגש עם פאהד היתה לכך השפעה אדירה

משרד החוץ-מחלקת הקשר

על הפלשתינאים ולמה לא מרוקו ואחרים. חשוב לדבר על זה ועד כה לא שמענו על כך מלה מאמריקה. מדוע אין ארה"ב עושה משהו עם ירדן שאיתה אין לנו בעצם שום בעיות.

רה"מ אמר שהפלשתינאים רואים את ארה"ב מדברת עם אש"פ ואינם מבינים למה עליהם ללכת בדרך אחרת. ע"י שהיא מדברת עם אש"פ מנטרלת ארה"ב למעשה כל פלשתינאי שאינו אש"פ.

רה"מ הדגיש שלא נדבר בשום אופן ובשום תנאי עם האנשים בטוניסיה. ספר על פגישותיו עם פלשתינאים מהשטחים וכי הוא מדבר עמם על תחילת תהליך ולא על סופו. רה"מ הזהיר שכל איזכור של סוף התהליך יכול לעכב את תחילתו. בלי אש"פ אפשר היה להגיע לנוסחה של צעד אחר צעד אבל אלה שבטוניסיה מדברים רק על מדינה פלשתינאית ובכך מטרפדים את התהליך. רה"מ ספר שכאשר פיסל חוסייני מדבר עמנו כאן אינו מזכיר כלל את זכות השיבה אבל ברגע שהוא מדבר בחוץ תחת עינם הפקוחה של אנשי טוניסיה מיד הוא מאזכר את זכות השיבה.

קלי השיב שעובדה היא שהוא נפגש עם פלשתינאים בירושלים ולא בטוניסיה. הוא לא נסע ולא יסע לשם. בפגישתו בירושלים הוא רוצה להנחיל להם את התחושה שלפניהם הזדמנות חד-פעמית. הוסיף שבטוניסיה אינם מדברים כלל על ההסדר הסופי.

מר שמיר סיכם את השיחה באומרו שהוא סקפטי שכן כל עוד לא ידעו הפלשתינאים בשטחים שמו"מ עימנו הוא האלטרנטיבה היחידה ושלא יועיל להם אם יחכו לאיתות מטוניסיה, לא יזוזו הדברים.

עד כאן פגישת רה"מ-קלי.

השתתפו: קלי, קרצר, מילר, ולטש, בראון, פוירורגר.

ומהצד הישראלי: רה"מ, בן-אהרון, רובינשטיין, פזנר, בנצור והח"מ.

מנהל מצפ"א

רכ

לש

תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רם, אמנ, ממד, בנצור, סי יבל, מצפא

יוצא **
**
**
**

סודי

חוזם: 8.4364
אל: 108/199, מנמת/108
מ-: המשרד, תא: 060889, ח: 1058, ד: ב, ס: ג
תח: א גס: צפא
נד: א

אנה

סודי/בהול

השגריר

קלי ומליו נפגשו עם קבוצה של ועדת חו'ב בכנסת. השתתפו בן-אלישר, בן-אליעזר, הלל, בגין, שגיא ומרום. קלי הקשיב בלבד ואמר רק שניים-שלושה משפטים כלליים עם סיום הפגישה.

בן אלישר אמר שיחסי ארה'ב-אש'פ נגעו בישראל בעצב חשוף. אמר כי רוב הישראלים מתנגדים למגע כלשהו עם אש'פ משום שאש'פ רוצה דבר שאין בידי ישראל לספק. ארה'ב מסיבות משלה מנהלת דיאלוג אבל אל לה לחייב אותנו. היה סחף מזכויות לגיטימיות לזכויות פוליטיות ומשם לזכויות פוליטיות ולגיטימיות ואנו מפצירים בארה'ב להזהר. לא נוכל ללכת עמה בדרך זו. כאיש הליכוד, אמר, יתנגד לכל הליכה לדיאלוג עם פלשתינאי מחוץ לשטחים כי בכך תהיה לגיטימציה לזכות השיבה.

בן-אליעזר תקף בעקר את דברי דול בעקבות מעצרו של השייך עוביד. אח'כ אמר כי אין פתרון צבאי לאינחפדה וכי הפסקתה מותנית בצרוף של צעדים צבאיים ופוליטיים. הזמן אינו פועל לטובת ישראל והראיה שבעבר ניתן היה לדבר עם פלשתינאים שאינם אש'פ אך עכשיו יהיה זה קשה מאד.

בני בגין תקף את ארה'ב על שהיא מתעלמת מעובדות. הזכיר שבראשית שנות השבעים הפרו המצרים הסכם שהושג בהתערבות אמריקנית וכשהביאה ישראל הוכחות להזזת טילים בקשה ארה'ב 'לא לבלבל אותה עם עובדות' והתוצאה היתה מלחמת יום הכפורים. בשבוע שעבר בא יגאל כרמון לווינגטון עם עובדות ושוב מצאתם אותן לא משכנעות. אתם תפסיקו את הדיאלוג רק אם

משרד החוץ-מחלקת הקשר

יהיה רצח המוני ואתם יודעים שרצח המוני יכול היה כבר לקרות ואם לא קרה זה רק בגלל יעילות הצבא שלנו. במקום שאתם תרסנו את אש'פ, אש'פ מרסן אתכם. עובדה שלקח לכם ששה ימים עד שכיניתם את רצח האוטובוס מעשה טרור. אולי קבלתם רושם מקריאת הג'רוסלם פוסט שישראל תיכנע ללחצים. זהו רושם מוטעה. אם ניכנע ללחצים ביו'ש ועזה נקבל לחצים בגליל ובמקומות אחרים. איננו אוהבי סטטוס-קוו אבל בהילות עלולה להביא לאסון. חברי ואני תמכנו ביזמת השלום של רה'מ אך זו איננה תמיכה בלתי מותנית ואם נחוש שנדחפנו למנהרה חסרת מוצא - נתנגד. היתה לנו הבטחה נשיאותית שלא ידובר בשלב זה בהסדר הסופי ואנחנו חוששים לכירסום בהבטחה זו.

שלמה הלל: אמר שמצא באירופה שהאירופאים מרשים לעצמם להרחיק לכת בעמדותיהם ובמגעיהם עם אש'פ משום שלדבריהם 'אפילו' ארצות הברית מקימת דיאלוג. הלל שאל אם בשלושה עניינים מחזיקה ארה'ב בעמדתה: אי חלוקת ירושלים, אי חזרה לגבולות '67 ואי הקמת מדינה פלשתינאית. אמר שבשלושה עניינים אלה ישנה תמימות דעים בין הליכוד למערך. הוסיף שאסור להוציא את ירדן מהמשוואה והיא צריכה להיות שותפה בפתרון הבעיה הפלשתינית. אמר שיש היום בלבנון שלש מאות אלף פלשתינאים ואם תקום חלילה מדינה פלשתינית יבואו הסורים וידחפו אותם מלבנון למדינה הפלשתינית ויהיה זה מירשם לאי יציבות וכנראה גם למלחמה.

קלי: דבר כאמור מעט מאד, ספר שבעלותו במכונית לירושלים עצר ליד המקום בו הופל האוטובוס וחש את הסכנות והאתגרים שבפניהם עומדת ישראל. הודה לחברי הכנסת על גילוי הלב הבוטה בהצגת עמדותיהם הוסיף שמוכן שישראל וארה'ב אינן מסכימות בכל וכי ארה'ב שמה לה למטרה אולי למורת רוחה של ישראל, לשכנע את אש'פ להסכים לדיאלוג של תושבי השטחים עם ישראל. לגבי ירושלים וגבולות בני הגנה לא חל כל שינוי בעמדת ארה'ב. כאן הוסיף שיש אנשים השואלים אם בעידן הטילים עדיין גבולות הגנה הם כה חשובים. חששות ישראל מפני זכות השיבה מזכירות לו את חששות הירדנים שכל תושבי יו'ש יגורשו לתחומה. החששות לדעתו מופרזים. על כל פנים ארה'ב רוצה בהתקדמות שתבטיח את בטחונה של ישראל וזאת לא מסיבות אלטרואיסטיות אלא משום שזהו אינטרס איסטרטגי-אמריקני.

עד כאן בועדת חו'ב.

מנהל מצפ'א

משרד החוץ-מחלקת הקשר

רכ

לש

תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רס, אמנ, ממד, בנצור, סייבל, מצפא

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תאריך : 07.08.89

4955

שמו

נכנס

**
**
**
**

אחרי

חוזם: 8,4955

אל: המשרד

יעדים: מצב/407, מנמת/118, ני/233

מ-: ווש, נר: 183, תא: 060889, זח: 1500, דח: ב, סג: שמ

תח: & גס: צפא

נד: &

שמו/בהול לבוקר

אל: מצפא, מעת

דע: בינה /ניו יורק

מצבנו בתקשורת (5-6/8)

בתכניות המלל בטלביזיה, אתמול והיום נשמעו קולות רבים בזכות פעולת צה"ל תוך הטלת האחריות על איראן וסוריה סקפטיות לגבי העמדה האיראנית וקריאה להמשיך בלחץ על איראן, כולל שמירת האופציה של פעולה צבאית.

בנוסף לראיונות עם שה"ח שהב"ט, סגן שה"ח והשגריר רואיינו שורה ארוכה של סנטורים, פולי, מיצ'ל, ספקטר ויליאם כהן ובורן שהביעו והמחישו את בידודו של דול בנושא זה, וקיסינג'ר.

גם העיתונאים שהתראיינו התבטאו במינוחים דומים, והיו שאמרו, במפורש או במשתמע, שכיום, לאחר פעולת צה"ל הסיכויים לשחרור בני הערובה גדולים מאשר לפנייה.

השגריר התראיין אתמול לתכנית NEWS MAKERS CNN ואמש לתכנית "LATE NIGHT AMERICA" PBS

ששודרה ברחבי ארה"ב וכללה ראיון של 40 דקות ותשובות לשאלות מאזינים.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

בהחלט נוצר מומנטום הסברתי חיובי מבחינתנו, שחשיבותו והשלכותיו חורגים מהמשבר הנוכחי, אשר שם את האינתיפאדה בעיני דעת הקהל, בהקשר שונה ובסולם עדיפות שונה, מזה שהורגלנו אליו בעבר.

פלג

רש

תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, סמנכל, ממד, רס, אמן, מצפא, מעת, הסברה, פזנר, לעמ

0-20.000.000

0-20.000.000

0-20.000.000

0-20.000.000
0-20.000.000
0-20.000.000
0-20.000.000
0-20.000.000
0-20.000.000
0-20.000.000

0-20.000.000

0-20.000.000

0-20.000.000

0-20.000.000

0-20.000.000
0-20.000.000
0-20.000.000
0-20.000.000
0-20.000.000
0-20.000.000
0-20.000.000

0-20.000.000
0-20.000.000
0-20.000.000
0-20.000.000
0-20.000.000
0-20.000.000
0-20.000.000

0-20.000.000
0-20.000.000
0-20.000.000
0-20.000.000
0-20.000.000
0-20.000.000
0-20.000.000

0-20.000.000
0-20.000.000
0-20.000.000
0-20.000.000
0-20.000.000
0-20.000.000
0-20.000.000

0-20.000.000
0-20.000.000
0-20.000.000
0-20.000.000
0-20.000.000
0-20.000.000
0-20.000.000

0-20.000.000
0-20.000.000
0-20.000.000
0-20.000.000
0-20.000.000
0-20.000.000
0-20.000.000

0-20.000.000

0-20.000.000

0-20.000.000
0-20.000.000
0-20.000.000
0-20.000.000
0-20.000.000
0-20.000.000
0-20.000.000

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

א/נח' 2

א. בלומברג

סודי

27 ביולי, 1989

אל : סמנכ"ל צפ"א ופרי"ן
מאת: השגרירות, וושינגטון

הנדון: ביקור כרמון

ראה-נא דיווח השיחות שקיים כרמון עם רוס ובסבי.

בברכה,

י. עמרני

העתק: מנכ"ל משרד רה"מ ✓
יועץ מדיני לשה"ח
יגאל כרמון, יועץ רה"מ לטרור
שגריר, ציר, שטיין - כאן

שיחת רוס-כרמון

1. יועץ רה"מ למלחמה בטרור נפגש (26.7) לשיחה של כ-30 דקות עם רוס.
כן השתתפו מצידם: הירש ומילר מצידנו: הח"מ.

2. להלן עיקרי הדברים:

א. כרמון פתח וציין שיש שני נושאים שמבקש לדון בהם בביקורו:

האחד, שאלת תקפות החומר/עדויות והשני, מהי הגדרת הטרור המקובלת על מחמ"ד. הוסיף שבדבריו מתייחס רק לגבי אותם מקרים שהחקירה לגביהם הסתיימה.

רוס ענה ששאלת ההגדרה היא מטודולוגית ושבאסבי (ראש המשרד למלחמה בטרור) הוא הכתובת לדיון בכך, אך ברור שיש מידה של "Ambiguity" בכמה מקרים. סיכם שמעשה טרור הוא כל התקפה על חפים מפשע שמונעת משיקולים פוליטיים ואין ספק, לדבריו, שזו עמדת הדרג הפוליטי במחמ"ד. ביזמתו הוסיף שדרדור האוטובוס הוא מעשה טרור ותגובת הדובר נבעה משהות המזכיר ופמלייתו באירופה. אם המזכיר היה נשאל היה אומר שזה טרור.

ב. לעצם ביקור כרמון, רוס ציין שיש אצלם נכונות לדיון רציני בנושא (no lax attitude), אך היו אצלם שחשבו שהשליחות מונעת פוליטית. זהו נושא שצריך להידון בבולטות נמוכה. שאלת העיתוי, הוסיף, חשובה. כרמון הגיב ואמר שמוכן לתרום לדיון רציני כזה אם מוכנים לשמוע, אך לא זו ההתרשמות שקיבל. ציין גם שאין להתעלם מכך שלנושא הטרור היבטים פוליטיים. אשר לפגישות בקונגרס הרי שהוא חלק מהמערכת האמריקאית. רוס סיכם הנושא באומרו שהדלת פתוחה וכי מתחייב לכך שיהיו דיונים רציניים בנושא ברמות שונות.

ג. בהתייחסות לתהליך המדיני חזר רוס על כך שארה"ב מקדישה כעת מאמץ לקיום דיאלוג בין ישראל והפלשתינאים. קיימת יוזמה אחת על השולחן וזוהי יוזמת ישראל שהיא המפתח לתהליך של ממש. ארה"ב בודקת בדרכים שונות ובצינורות שונים האפשרויות לקידום היזמה.

אשר לדיאלוג עם אש"פ יש לראותו בהקשר זה, לא כמטרה, אלא כאמצעי. במגעים עם אש"פ אומרים להם שאם רצונם בשלום עליהם לקבל היזמה מבלי שהם או משהו אחר יציב תנאים. את הנקודות שהעלתה מצרים תאר כבסיס לדיון.

ד. כרמון השיב בספרו על אירוע מ-1938 (חאג' אמין אל חוסייני וכנוס ועידת סט. גיימס) ממנו יש להפיק לקח ברור.

עמרני.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

* 16071

* תאריך : 21.05.89 *

* דף 1 מתוך 4 *

* עותק 5 מתוך 32 *

* סודי ביותר נכנס ** *

* ** *

* ** *

* חוזם: 5,16071 *

* אל:המשרד *

* יעדים:מצב/1462, מנמת/293 *

* מ:-פריס, נר:316, תא:200589, זח:2000, דח:ב, סג:סב *

* תח:פ גס:אירופה *

* נד:עברלווש בנפרד *

* סודי ביותר/בהול *

* אל:ארופה 1 *

* דע:מצפא ממד *

* מאת:פריס *

* העבירו לשהח בוושנינגטון -בהול. *

* ארהב-צרפת-מזהה. *

* בקור ריצארד האס בפריס (17) נפגש עם פאנל, ראש לשכת

* 'שהח' אדריאני, המזכל שר ראש אגף מזת לקלרק. בן שיח'

* דויד ווין משג ארהב שנכח הקריא לי עקרי דווחו, ספר

* 'שהאס ביקש לדווח לוואש כולל דבריו בשיחה:

* מדברי האס:

* א.וועידה ביל תהיה אסון FLIGHT FROM REALITY ניתן

* לחשוב עליה 'בזמן המתאים' - מניח עוד שנה-שנתיים.

* ב.אנו תומכים ברעיון הבחירות אף שבתכנית שמיר יש

* GAPS*

* אך זה המכסימום שניתן היה להוציא מהישראלים ולמעשה

* הופק יותר מאשר ניתן היה לצפות מהם.התכנית הישראלית

* אינה מסמך משפטי.זו התחלה של תהליך.אנו תומכים

* במהלך.

אגף ארץ אסון

1. א.י. רובינשטיין
2. א.י. רובינשטיין
3. א.י. רובינשטיין

משרד החוץ-מחלקת הקשר

* דף 2 *
* מתוך 4 *
* עותק 5 *
* מתוך 32 *

* הכדור נתון עתה בידי הערבים.אשפ' - תונים תצטרך לתת
* אור צהוב לתהליך. הם צריכים להבין כי ישראל לא תדבר
* עמם ישירות. בשיחה עם משלחת פלסטינית מהשטחים ההענות
* לא היתה שלילית לחלוטין והוא MILDLY ENCOURAGED
* מהשיחה. הפלסטינים הסבירו שיש בעיות אך הם רוצים
* לעיין ברעיון.

* ד.התגובה המצרית היתה חשדנית כלשהו לאמור שהישראלים
* רוצים לתקוע טריז בין הפלסטינאים אך בסהכ' עמדתם
* מעודדת, מבינים שזה מה שיש.

* ה.הירדנים מדברים בנוסח 'עזבו אותנו במנוחה' 'אנחנו
* לא בעסק'. חוששים שהאנתפאדה תתפשט לשטחם.באורח אישי
* אומרים שמוכנים להיות מעורבים 'רק אם הפלסטינים
* יבקשו'.... אומרים שלא מעונינים בקשר עם הגדמע',
* חוששים מהאורידנטה.

* 1. עמדת הסובייטים מעודדת.שווארנאדזה אמר שהבחירות
* WORTHY IDEA

* 2. ארהב לא תציג תכנית משלה אלא רק תעודד התהליך. 'נלחץ
* על שני הצדדים'.

* 3. לישראלים אין אשליות, יודעים שהנבחרים יהיו נאמני
* אשפ', אך מעדיפים 'שד שמכירים' על פני אשפ'-תונים.

* 4. ארהב לא מבקשת מאשפ' להאיט את האנתפדה אחרת יביאו
* על עצמם אסון.

* 5. לסוריה אין תפקיד במהלך זה. הישראלים חושבים על
* הגולן במונחים צבאיים-טכניים ולא רגשיים(הערה כללית
* בתשובה להערת שר שהביע דאגה מתגובת סוריה למהלך).

* 6. א. היה סקפטי לגבי התועלת מביקורי ערפאת בארופה. חושש
* שכיוודו של ערפאת בבירות אירופה מעודד קשיחותו ומשחרר
* אותו מחובתו לפעול באחריות.

* 7. ב. בקש שצרפת תתבטא באורח חיובי על רעיון הבחירות
* ותפעיל השפעתה על אשפ'. הוא הדבר לגבי הקהילה האירופית

1. The first part of the report deals with the general situation of the country and the progress of the work during the year. It is divided into two main sections: the first section deals with the general situation and the second section deals with the progress of the work.

2. The second part of the report deals with the results of the work during the year. It is divided into two main sections: the first section deals with the results of the work in the field of research and the second section deals with the results of the work in the field of administration.

3. The third part of the report deals with the conclusions of the work during the year. It is divided into two main sections: the first section deals with the conclusions of the work in the field of research and the second section deals with the conclusions of the work in the field of administration.

4. The fourth part of the report deals with the recommendations of the work during the year. It is divided into two main sections: the first section deals with the recommendations of the work in the field of research and the second section deals with the recommendations of the work in the field of administration.

5. The fifth part of the report deals with the summary of the work during the year. It is divided into two main sections: the first section deals with the summary of the work in the field of research and the second section deals with the summary of the work in the field of administration.

6. The sixth part of the report deals with the appendix of the work during the year. It is divided into two main sections: the first section deals with the appendix of the work in the field of research and the second section deals with the appendix of the work in the field of administration.

7. The seventh part of the report deals with the bibliography of the work during the year. It is divided into two main sections: the first section deals with the bibliography of the work in the field of research and the second section deals with the bibliography of the work in the field of administration.

8. The eighth part of the report deals with the index of the work during the year. It is divided into two main sections: the first section deals with the index of the work in the field of research and the second section deals with the index of the work in the field of administration.

9. The ninth part of the report deals with the conclusion of the work during the year. It is divided into two main sections: the first section deals with the conclusion of the work in the field of research and the second section deals with the conclusion of the work in the field of administration.

10. The tenth part of the report deals with the final remarks of the work during the year. It is divided into two main sections: the first section deals with the final remarks of the work in the field of research and the second section deals with the final remarks of the work in the field of administration.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

* דף 3 מתוך 4 *

* עותק 5 מתוך 32 *

*.ביקש פעולה צרפתית מול אשף' בנושא הבחירות.

*דברי הצד הצרפתי.

*אפיון בן שיחי:תגובתם לא היתה מגובשת. לא היו שליליים
*לחלוטין, אך ביקורתם היתה חד-משמעית.

*א.שר:

*1.תכנית שמיר אינה עונה לצרכים. אין LINKAGE מחייב
*בין שלב המעבר והסדר הקבע.

*האס-'יש מגבלות ליכולת הבהירות'. צריך היה להיות
*ברור שהיעד מדינה פלסטינית (האס הביע התנגדות).

*2.הביע תמהונו שהתכנית אינה מטפלת בנושא ירושלים.

*3.הזכיר שערפאת לא שלל בביקור בפריס עקרון הבחירות
*אך הוא רוצה 'מודל נאמיביה'(האס-המזהה אינה נאמיביה
*('.

*ב.לקרלר- הישראלים רוצים לתקוע טריז במחנה הפלסטיני
*,אשף מתבקש לנקוט בצעד הנתפס על ידו כצעד המיועד
*להחלישו.

*ג.שר:

*לישראלים תהיה בעיה שכן ברור שיבחרו נאמני אשף-האם
*הם חשבו על כך?

*סיכום:

*נתייעץ עם הקהילייה. מניח שתגובתנו תהיה שלילית, לדעתו
*אשף לא ידחה לחלוטין, הביע דאגה מעמדת סוריה.

*3.עוד מבין שיחי, שהתקיימה שיחה נוספת עם ביאנקו, מזכל
*האליזה, לפי בקשת הארחון.תגובתו לרעיון הבחירות היתה
*חיובית יותר מאשר ברציף'. בקש, בדומה לבני השיח

משרד החוץ-מחלקת הקשר

* דף 4 מתוך 4 *
* עותק 5 מתוך 32 *

* ברציף, עמדה אמריקנית תקיפה יותר מול סוריה בנושא
* הלבנוני. האס לא שש לדון בנושא, אמר לביאנקו שאינם
* יודעים כיצד ללחוץ אסד.

* שוקת.

* לב

* תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רס, אמן, איר, 1,
* *בנצור, מצפא, ליאור, סייבל

26
2

דמי פות: מיד	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דף: 1
סוג: שמור		כתוב: 2
תאריך וזמן חבור:		אל:
7 באוג' 1989 19:30		מזתיים, ארבייל 2, מצפייא
פס' פרוק:	1/2	דע: לשי מתאם הפעולות בשטחים משהבייט
הפסד:		
226	1/2	פאת: השגרירות, וושינגטון
1186 136		

שיחת המתאם - הירש (3.8)

1. השיחה נוצלה עידי הירש להעלאת שורת נושאים לגביהם ביקש את תגובתו/סיועו של המתאם בפירוט.

2. להלן סכום השיחה:

א. פתיחת בתי הספר:

(1) הירש בירך על ההחלטה לפתיחת בתי הספר. תאר זאת כהתפתחות חיובית.

ב. משפחת ג'ורג' ואלחט:

(1) הירש ציין כי בשיחתו עם יוז (הציר היוצא) הבהיר גורן כי אין בכונת השלטונות להפקיע את האדמה השייכת למשפחה.

(2) לדברי הירש שמעו מעויד של המשפחה על כך שהצבא הקים לאחרונה אוהלים על השטח. ביקש מגורן כי בשובו יבדוק הנושא.

(3) גורן בתגובה ציין כי אינו מודע להתפתחות אותה תאר הירש. הבטיח לבדוק הנושא.

ג. כפר דיר דיבואן:

(1) הירש תאר קצרות הנושא. הזכיר שיחת קורצר-ערן בנושא. הוסיף כי הפקעת האדמה עלולה לעורר בעיות בקונגרס.

(2) גורן ציין כי אינו מעודכן בפרטי הסוגיא. הדגיש כי כל החלטה שתתקבל תעשה תוך קבלת גיבוי משפטי מלא.

(3) הירש חזר וציין כי לקיחת הקרקע תגרום מעורבות הקונגרס. המליץ כי נמצא פתרון שימנע הפקעת הקרקע.

ד. כללי פתיחה באש ביש'ע:

(1) בהמשך לידיעות עתונאיות על שינוי בנהלים לגבי פלסטינים רעולי פנים ביקש הירש לקבל תגובת גורן. הלה ציין כי בעקרון אין שינוי בנהלים. יחד עם זאת רעולי פנים

המופיעים באירועים אלימים נוטלים על עצמם סיכון. ו

(2) הירש ביקש כי נודיעם במידה ויחול שינוי בנהלי פתיחה באש.

תפוצה:

-36-

היה סושה רחמ אחרת ושהקט מנא ממנא מנא וזאנר מסתים
הרע ארבה לנצור מצאא סיוה משפ

דחיות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	2	דף:
סוג:		2	כתוב:
תאריך וזמן תעבור:			אל:
כס' פרוק:			דצ:
המסרד:			
136 226	2 1/2		כאח:

ה. גבי לאבאדי (אשת מגורש):

- (1) הירש סיפר כי בקשת הגברת לאבאדי (שבעלה ככל הנראה גורש לאחרונה) לבקר בארה"ב נדחתה. לאחר שקיבלה אישור ראשוני של השביכ ב-29.6 נמסר לה לאחרונה (בממשל בית לחם) שבקשתה נדחתה מנימוקים בטחוניים.
- (2) הגברת טוענת לדברי הירש שנשות מגורשים נתקלות בקשיים בקבלת היתרי יציאה. ביקש מגורן לבדוק הנושא.
- (3) גורן העיר כי מאחר והגברת אינה אזרחית אמריקאית אינן מבין הסיבה לפניהם. הוסיף כי מתאר לעצמו שהסיבה לדחיה אינה הומניטרית אלא בטחונית.

שטיין

תפוצה:

יוצא **

סודי

**

**

**

חוזם: 8,4364

אל: וווש/199, מנמת/108

מ-: המשרד, תא: 060889, ח: 1058, ד: ב, ס: ג, ט: ו

תח: א, ג: צפא

נד: א

12/10

סודי/בהול

השגריר

קלי ומלויו נפגשו עם קבוצה של ועדת חו'ב בכנסת. השתתפו בן-אלישר, בן-אליעזר, הלל, בגין, שגיא ומרום. קלי הקשיב בלבד ואמר רק שניים-שלשה משפטים כלליים עם סיום הפגישה.

בן אלישר אמר שיחסי ארה'ב-אש'פ נגעו בישראל בעצב חשוף. אמר כי רוב הישראלים מתנגדים למגע כלשהו עם אש'פ משום שאש'פ רוצה דבר שאין בידי ישראל לספק. ארה'ב מסיבות משלה מנהלת דיאלוג אבל אל לה לחייב אותנו. היה סחף מזכויות לגיטימיות לזכויות פוליטיות ומשם לזכויות פוליטיות ולגיטימיות ואנו מפצירים בארה'ב להזהר. לא נוכל ללכת עמה בדרך זו. כאיש הליכוד, אמר, יתנגד לכל הליכה לדיאלוג עם פלשתינאי מחוץ לשטחים כי בכך תהיה לגיטימציה לזכות השיבה.

בן-אליעזר תקף בעקר את דברי דול בעקבות מעצרו של השייך עובייד. אח'כ אמר כי אין פתרון צבאי לאינתפדה וכי הפסקתה מותנית בצרוף של צעדים צבאיים ופוליטיים. הזמן אינו פועל לטובת ישראל והראיה שבעבר ניתן היה לדבר עם פלשתינאים שאינם אש'פ אך עכשיו יהיה זה קשה מאד.

בני בגין תקף את ארה'ב על שהיא מתעלמת מעובדות. הזכיר שבראשית שנות השבעים הפרו המצרים הסכם שהושג בהתערבות אמריקנית וכשהביאה ישראל הוכחות להזנת טילים בקשה ארה'ב 'לא לבלבל אותה עם עובדות' והתוצאה היתה מלחמת יום הכפורים. בשבוע שעבר בא יגאל כרמון לווינגטון עם עובדות ושוב מצאתם אותן לא משכנעות. אתם תפסיקו את הדיאלוג רק אם

משרד החוץ-מחלקת הקשר

יהיה רצח המוני ואתם יודעים שרצח המוני יכול היה כבר לקרות ואם לא קרה זה רק בגלל יעילות הצבא שלנו. במקום שאתם תרסנו את אש'פ, אש'פ מרסן אתכם. עובדה שלקח לכם ששה ימים עד שכיניתם את רצח האוטובוס מעשה טרור. אולי קבלתם רושם מקריאת הג'רוסלם פוסט שישראל תיכנע ללחצים. זהו רושם מוטעה. אם ניכנע ללחצים ביו'ש ועזה נקבל לחצים בגליל ובמקומות אחרים. איננו אוהבי סטטוס-קוו אבל בהילות עלולה להביא לאסון. חברי ואני תמכנו ביזמת השלום של רה'מ אך זו איננה תמיכה בלתי מותנית ואם נחוש שנדחפנו למנהרה חסרת מוצא - נתנגד. היתה לנו הבטחה נשיאותית שלא ידובר בשלב זה בהסדר הסופי ואנחנו חוששים לכירסום בהבטחה זו.

שלמה הלל: אמר שמצא באירופה שהאירופאים מרשים לעצמם להרחיק לכת בעמדותיהם ובמגעיהם עם אש'פ משום שלדבריהם 'אפילו' ארצות הברית מקימת דיאלוג. הלל שאל אם בשלשה עניינים מחזיקה ארה'ב בעמדתה: אי חלוקת ירושלים, אי חזרה לגבולות '67 ואי הקמת מדינה פלשתינאית. אמר שבשלושה עניינים אלה ישנה תמימות דעים בין הליכוד למערך. הוסיף שאסור להוציא את ירדן מהמשוואה והיא צריכה להיות שותפה בפתרון הבעיה הפלשתינית. אמר שיש היום בלבנון שלש מאות אלף פלשתינאים ואם תקום חלילה מדינה פלשתינית יבואו הסורים וידחפו אותם מלבנון למדינה הפלשתינית ויהיה זה מירשם לאי יציבות וכנראה גם למלחמה.

קלי: דבר כאמור מעט מאד, ספר שבעלותו במכונית לירושלים עצר ליד המקום בו הופל האוטובוס וחש את הסכנות והאתגרים שבפניהם עומדת ישראל. הודה לחברי הכנסת על גילוי הלב הבוטה בהצגת עמדותיהם הוסיף שמוכן שישראל וארה'ב אינן מסכימות בכל וכי ארה'ב שמה לה למטרה אולי למורת רוחה של ישראל, לשכנע את אש'פ להסכים לדיאלוג של תושבי השטחים עם ישראל. לגבי ירושלים וגבולות בני הגנה לא חל כל שינוי בעמדת ארה'ב. כאן הוסיף שיש אנשים השואלים אם בעידן הטילים עדיין גבולות הגנה הם כה חשובים. חששות ישראל מפני זכות השיבה מזכירות לו את חששות הירדנים שכל תושבי יו'ש יגורשו לתחומה. החששות לדעתו מופרזים. על כל פנים ארה'ב רוצה בהתקדמות שתבטיח את בטחונה של ישראל וזאת לא מסיבות אלטרואיסטיות אלא משום שזהו אינטרס איסטרטגי-אמריקני.

עד כאן בועדת חו'ב.

מנהל מצפ'א

משרד החוץ-מחלקת הקשר

רכ

לש

תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רס, אמן, ממד, בנצור, סייבל, מצפא

2b

157

ABC'S "PRIMETIME LIVE", WITH: US SECRETARY OF STATE JAMES
BAKER, III
LP-4-1-E page# 1

THURSDAY, AUGUST 3, 1989

SAM DONALDSON: Let's find out about US policy. Let's go to the State Department now where ESecretary of StateF James Baker is standing by live.

Thanks for coming in this evening, Mr. Secretary.

SEC. BAKER: You're welcome, Sam.

MR. DONALDSON: Mr. Secretary, Chris Wallace [ABC News correspondent in ElIsraelIF reports that the Israelis think we are -- to put it in a word -- "wimps" about this, that our policy isn't tough enough.

SEC. BAKER: Well, you know, we have a different policy, Sam, than Israel does. We don't believe that you can negotiate with terrorists. Israel is located there in the region; they do negotiate; they grab people and they make trades and make swaps. It's something that they're a lot better positioned to do than the United States.

We are concerned that if we get into the business of negotiating with terrorists or swapping, trying to trade with terrorists, we'll just have a lot more Americans grabbed all around the world. So we have a different policy approach. We understand and appreciate their policy approach, and I think the government of Israel understands and appreciates our policy approach.

MR. DONALDSON: So we don't mind, Mr. Secretary, if Israel does arrange a swap with the kidnappers?

SEC. BAKER: We really don't take a position on it, Sam. We can't, because to take a position that we encourage them to do it, of course, would violate our policy. To take a position that they shouldn't do it would violate their policy, or at least it would be our saying, "No, you can't pursue your own policy." They are a sovereign state. So we basically say we don't concur in it, nor do we object to it.

MR. DONALDSON: Let me ask you to take a position. The New York Times is reporting tomorrow that if Joseph Cicippio had, in fact, been killed today -- which, of course, thank goodness he wasn't -- that President Bush was prepared to bomb Baal'bek, one of the terrorist centers in the Bekaa Valley. Is that correct?

SEC. BAKER: Well that's, of course, very hypothetical and very speculative. Let me simply say that in this business, it would be wrong to foreclose options. But it's equally wrong, I think, to speculate about options, particularly under

*

*

3/3

3/3 157

hypothetical situations.

MS. SAWYER: Since you've been in office, Mr. Secretary, have you seen anything like a practicable, a sensible, possible plan to rescue the hostages? Have you seen anything that you think even comes close?

SEC. BAKER: It's a very difficult situation that we're faced with with hostages in that particular area of the Middle East. You know, the United States struck back and struck back with vigor against terrorism in the case of ELibyaF when we had a situation not long ago where we knew Libya had engaged in a state-sponsored terrorist act against American servicemen. We bombed Tripoli. There was no hesitation, we went right in there and did it.

The situation is different here. We have eight American lives at stake, at the very least, because we have eight other hostages there. We don't -- we have a different situation with respect to targets. So it's nowhere near as easy to resolve as a situation where you have state-sponsored terrorism.

MR. DONALDSON: Well, Mr. Secretary, just -- let me just put it the way it's usually put in these cases. Are you saying the lives of these eight Americans are really more important than any other consideration of foreign policy of the United States?

SEC. BAKER: I'm not saying that, Sam, but I'm saying that the lives of these eight Americans are very important to us. And I think that the lives of these eight Americans should be very important to us.

MR. DONALDSON: But the Israelis say that the way to teach terrorists a lesson is to teach them that there is a cost.

SEC. BAKER: Well, there's something to be said for that, and that's what we did in the case of Libya. If there were as equally an effective way to do that under the current circumstances of these people that are held in different places by small groups in locations that don't offer the same kind of targeting opportunities and so forth, we could follow that policy approach. That is not the situation on the ground with respect to our hostages in Lebanon.

MR. DONALDSON: Thank you very much, Secretary Baker, we appreciate your coming in tonight.

SEC. BAKER: Okay.

MR. DONALDSON: Thank you.

END

*

*

שגרירות ישראל בווינגטון
טופס מברק

אל : הסברה, מצפ"א, מע"ת.

דע :

דף 1. מתוך 6.
דחיפות: מידי
סוג: גלוי

תאריך, זמן: 4.8.89
מספר המברק:

מאת: עתונות

המשרד:

1/1
2

173

להלן דברים שאמר הנשיא בוש במהלך טקס בבית הלבן, 4.8.89.

עיתונות
36

36
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

173 216

PHOTO OPPORTUNITY W/PRESIDENT GEORGE BUSH UPON RECEIPT OF PRESIDENTIAL
LINE-ITEM VETO LEGISLATION FROM SEN. DAN COATS (R-IN); SEN. GORDON
HUMPHREY (R-NH); SEN. WILLIAM ARMSTRONG (R-CO); SEN. JOHN MCCAIN (R-AZ)
Z-5-1 page# 1 THE WHITE HOUSE, FRIDAY, AUGUST 4, 1989
dest=swh,mwh,cin,cmh,cco,caz,budgus,mme,mideast,leb,terr,iran
data

SEN. DAN COATS (R-IN): Mr. President, it's a pleasure for me
to present to you, on behalf of these Senators here with us --
Senator Humphrey, Senator McCain, Senator Armstrong -- a bill which
we think will move us toward spending control from the Executive
Branch and in the Congress, a much-needed tool that you must have
and that we want to give you to enact some fiscal discipline in our
spending process.

Thirty-two Senators have signed this piece of legislation, a
legislative line-item veto. Senator McCain and I have worked very
closely with Senator Humphrey and Senator Armstrong, and others, to
put together what we think is a terrific piece of legislation.
Thirty-two of our members have signed it, and we want to
present it to you this morning and pledge our very best efforts to
get this enacted into law, and we hope in a very short time we are
back here standing with you, and you have a pen in your hand, and
you're signing this into law.

SEN. : Hear, hear.

PRESIDENT BUSH: Well, thank you, Dan, thank you Senator Coats.
And first, let me thank Senators Armstrong, Coats, Humphrey, McCain.
Senator Dole was to be here, but I understand he's very enthusiastic
about all of this.

And I am delighted to endorse the Legislative Line Item Veto
Act of 1989, and I am especially pleased that we have now more than
30 sponsors, cosponsors, for the legislation. It's a long overdue
EbudgetF reform piece of legislation.

And on February 9th, I asked Congress to enact reform
legislation to give the President greater control over spending.
And present law allows for the cancellation of an appropriation on
through rescission, but Congress can reject a presidential rescission
simply by inaction. And that's precisely what's happened to the
vast majority of rescission proposals submitted by three presidents
since the present law went into effect in 1974.

And so, I asked Congress to pass a budget reform proposal that
would require an up or down vote by Congress on presidential
rescissions. And this legislation really gets to the heart of that
goal. It's a tough bill; it forces Congress to act on rescissions.
And if Congress does not act, the rescissions take effect. And if
they do act, then the bill, of course, would be subject to a veto.

So, this is one of the tools the President of the United States
needs to do what the American people want, and that is to control
spending. And I've said the president needs the power to make the
tough calls on spending, to take the heat -- and I'm perfectly
prepared to do that. And that's what, in my view, this
forward-looking legislation does.

2
6

JA

173 3/6

PHOTO OPPORTUNITY W/PRESIDENT GEORGE BUSH UPON RECEIPT OF PRESIDENTIAL
LINE-ITEM VETO LEGISLATION FROM SEN. DAN COATS (R-IN); SEN. GORDON
HUMPHREY (R-NH); SEN. WILLIAM ARMSTRONG (R-CO); SEN. JOHN MCCAIN (R-AZ)
Z-5-1 page# 2 THE WHITE HOUSE, FRIDAY, AUGUST 4, 1989

So, I endorse this legislation, and I want to thank each and every one of you for being a significant -- playing a significant part in it. And I look forward to working with you to see it enacted.

Thank you very much.

SEN. COATS: Well, this is a result of some very tough negotiations between all of us, and I think we've fashioned a bill here that has some real teeth, some real meaning, and we're pleased that you're endorsing it. We thank you for it.

PRESIDENT BUSH: All right!

Q What do you think --

Q Mr. President, what do you make of ERafsanjani's offer to help resolve the hostage crisis?

PRESIDENT BUSH: We have engaged in a very -- a very -- an extraordinarily broad exercise of diplomacy here in the last couple of days. And let me say I am -- I would be --

CONTINUED

#

32

173

4/6

OF@CB

PHOTO OPPORTUNITY W/PRESIDENT GEORGE BUSH UPON RECEIPT OF PRESIDENTIAL
LINE--ITEM VETO LEGISLATION FROM SEN. DAN COATS (R-IN); SEN. GORDON
HUMPHREY (R-NH); SEN. WILLIAM ARMSTRONG (R-CO); SEN. JOHN MCCAIN (R-AZ)

Z-5-2-E page# 1

THE WHITE HOUSE, FRIDAY, AUGUST 4, 1989

dest=swh,mwh,cin,cnh,cco,caz,mme,mideast,leb,terr,iran,fns10936
data

I am pleased about that. I don't know what -- what it means fully,
but I think the world is familiar with our policy. But, there will
be nothing that will be done, ever, that will create a new incentive
for taking somebody else hostage.

But I feel the burden of going to every end possible to try to
find -- get the return of these Americans to their loved ones and
find out the truth about Colonel Higgins.

Q What do you think was the motivating factor for the
freeze on the execution, and where do you go PRESIDENT BUSH: I don't

or sure. And the response that

I have had on my personal calls and that the Secretary has had on
his, has been heartwarming. It's come from all sectors, and I have
been very, very encouraged by that. And where we go from here,
though, we'll just keep on trying.

Q Have you made --

Q Mr. President, what has Eliran'sF role been in this? And
do you see an opening in the structure this would be the last place I'd b
talking about it.

Q Well, surely --

STAFF: Thank you. Lights. Thank you.

X

519

173 5/6

PHOTO OPPORTUNITY W/PRESIDENT GEORGE BUSH UPON RECEIPT OF PRESIDENTIAL
LINE-ITEM VETO LEGISLATION FROM SEN. DAN COATS (R-IN); SEN. GORDON
HUMPHREY (R-NH); SEN. WILLIAM ARMSTRONG (R-CO); SEN. JOHN MCCAIN (R-AZ);
Z-5-2-E page# 2 THE WHITE HOUSE, FRIDAY, AUGUST 4, 1989

Q Mr. President, there has been --

Q Surely you must see this as a golden opportunity now --
you have the momentum, you have a diplomatic flurry going on in
EDamascusF, International Red Cross, apparently. I mean, is there a
new impetus?

PRESIDENT BUSH: I'm encouraged, but I don't want to get the
hopes of the hostages' loved ones up once again to have those hopes
dashed. This is a brutal process where you see people paraded
before cameras and their families get their hopes up. My heart is
still with Mrs. Higgins. We can't tell her with any
definition what -- of her husband's fate. And I have made appeal
after appeal for the return of Colonel Higgins' remains if, indeed,
he has been killed.

And so, you deal with what you have out there. And what is
foremost on my mind are the families of these -- and the hostages
themselves. And I don't want to raise hopes beyond fulfillment, but
there's reason to be somewhat encouraged. But I think of the
brutality of the process. A man condemned to die at 11:00; and then
it's moved to 3:00 in the afternoon. Put yourself in the position
of these families. Think of the hurt that just that four hours of
experience causes somebody.

And I would just appeal to the civilized world, or any country
anywhere in the world, to lay aside this holding of people against
their will as hostages, and do what is right and decent and
honorable in terms of the release of those hostages that are still
held, and full accounting in the case of Colonel Higgins --

Q Mr. President, this --

PRESIDENT BUSH: -- a distinguished officer who was wearing the
uniform of the United Nations. As the Foreign Minister of Bahrain
said in this office yesterday, or the day before, this is the
business of the whole world. But sitting at this desk, it is -- you
ask what I feel about it, I feel for the families and for those that
are held.

Last one.

Q Mr. President --

Q (Inaudible) -- hostage Mr. Cicippio was among those who
stayed on in Beirut after the United States had warned him to get --
had warned all Americans to get out or stay at their own risk. What
kit -- in the past, people
in that part of the world on notice. But that doesn't fulfill my

5/6

H

173 6/6

PHOTO OPPORTUNITY W/PRESIDENT GEORGE BUSH UPON RECEIPT OF PRESIDENTIAL
LINE-ITEM VETO LEGISLATION FROM SEN. DAN COATS (R-IN); SEN. GORDON
HUMPHREY (R-NH); SEN. WILLIAM ARMSTRONG (R-CO); SEN. JOHN MCCAIN (R-AZ)
Z-5-2-E page# 3 THE WHITE HOUSE, FRIDAY, AUGUST 4, 1989

obligation as President if a person is held against his will, in the
case of Mr. Cicippio. That doesn't mean we wash our hands of it.
He's an American, and he is entitled to the concern of the President
and every one of these Senators and everybody in our administration.
And he's got a great big wonderful family up there that are eating
their hearts out in Norristown, Pennsylvania --

Q Did you call them?

PRESIDENT BUSH: -- and we are very much concerned about it. I
have not talked to Mr. Cicippio, and the State Department has been
in daily contact with them, daily.

STAFF: Thank you all.

Q Thank you all very much.

PRESIDENT BUSH: All right, thank you all. Anybody got any
questions on the line-item veto legislation? (Laughter.) I would
like to speak up once again for that. It is important --

Q Mr. President --

Q How about S&Ls?

Q/MR. :

END

X

6/6

דחיפות: 2701 12/2	טופס מברק קשר ניו-יורק בהול יס (לפחות) אפסחן	יד: 1 מחיר: 2
סייג: 12.10	אל:	
תזוח: 041500	אל: יועץ תקשורת לשה"ח, יועץ תקשורת לרה"מ, יועץ תקשורת לשה"ט, סמנכ"ל צפ"א, סמנכ"ל הסברה, מצפ"א, מע"ח.	
חש מדקי: 0 0139 38- 11 19- 19	דעו רז"צ, לע"מ, וושינגטון מאת: עתונות, ניו יורק	
261.04 413		

פרשת עוביד-היג'נס - טכום תקשורת 4.8.89

בסופו של שבוע שהתחיל במצוקה תקשורתית, ניתן לומר שיצאנו מן המיצר. הביקורת עלינו נרגעה במידה רבה ואפילו קיבלנו תמיכה מכלי תקשורת מהם לא זכינו למלים טובות מזה זמן רב.

הדיווחים הראשוניים על השיח' עוביד, אשר החלו להגיע לקראת סוף השבוע שעבר, היו עוררניים דרך רלד ורמח העניין שהתקשורת גילתה היתה אמנם למעלה מבינונית אך לא חרגה מפראמטרים מוכרים. גם האולטימטום על חיו של קולונל היג'נס לא נתקבל ביום ראשון שעבר כאמין לחלוטין. לקראת המועד שנקבע להוצאתו להורג התחיל בבוקר יום שני build-up של ממש ברשתות, כשתכניות הבוקר מדווחות מדי מחצית השעה על הזמן שנותר להיג'נס לחיות. לאחר שחרור הקלטת היינו במצוקה תקשורתית אמיתית שנמשכה כ-36 שעות עד אשר החלה להתפוגג. באותן שעות ראשונות לא סיעה לנו ההנחיה שלא להתראיין.

אי הבהירות בקשר למועד רציחתו של היג'נס וחשפוקת שהצלחנו לזרוע ביחס לכך סיעו לנתק את הקשר בין עוביד להיג'נס, שהיה מובן מאליו בתחילת השבוע. ל-CAA, למשל, הצענו לבדוק מדוע הגווייה מולבשת במעיל חורף באמצע הקיץ וכיצד ייתכן ש-18 חודש לאחר חטיפתו עדיין מסופר הקולונל בתספורת מארינס קצרה, והדברים שודרו ברשת מפי "פקידים ישראלים שביקשו לשמור על אלמוניותם". גם ההצהרות נגדנו של הנשיא ושל הסנטור דול הוזקו פחות משניתן היה לחשוש. אדרבא, הטיפול של הממשל בנו נתפס כלא הוגן וכניגוח המדינה היחידה שעושה משחזר לפרק את התסכול המערבי הכללי בעניין הטרור. גם הנוכחות המסיבית שלנו בראיונות, בין מהארץ ובין של הנציגים כאן, שיפרה את מצבנו.

החל ממחצית השבוע זנח' וזנח' לעניין אמריקני פנימי, כשחציון התקשורת בו משתרע על המרחב שבין שני הקטבים של תסכול וחגמול. התקשורת החלה לדון באפשרויות העומדות בפני ארה"ב לפעולה. אמש היה השיא - התכנית החדשה של ABC, PRIME TIME LIVE יצאה לדרך בהופעה יומרנית וריקנית בנוכחות קהל באולפן נוצץ. דיווחו של כריס וואלאס מירושלים היה שיגרתו והדיון שהתקיים בין נואל קוק לסטנספילד טרנר על האופציות הצבאיות היה ממש מגוחך והורגשה אי הנוחות של שני המשתתפים בו מן הסיטואציה הלא מקצועית אליה נקלעו. המנחים ציינו בתחילת הערב כי אין בכוונתם לחיות לתכנית כגון "דונאהיו" או "אופרה ווינספרי", אך זהו בערך מה שתכניתם

אישור:

שם השולח: 12/2

תאריך: 4/8/89

3,2 1032 58

המשלחת חקבועה
של ישראל לאומות המאוחדות
PERMANENT MISSION OF ISRAEL
TO THE UNITED NATIONS

139/38/19

2
2

800 SECOND AVENUE
NEW YORK, N.Y. 10017

(212) 351-5200

היתה. הדבר היחיד שהיה מעניין שם היה ראיונו של מזכיר המדינה (מוברק בנפרד) שהדגיש כי לישראל וארה"ב מדיניות שונה במקצת אך ארה"ב אינה מבקשת מישראל שלא לפעול ברוח מדיניותה היא. "נייטליין" שבאה אח"כ היתה רצינית בהרבה; ששת המשתתפים (אינמאן, מרפי, ארון, ביוקאנאן ואדמירל ליונס) סיכמו בדיון בהנחייתו המבריקה של קיטינג'ר את הערכתם לממשל: יש לפתוח במגעים דיפלומטיים עם איראן באמצעות צדדים שלישיים, בהם יובהר לראפטאנג'אני כי איראן תהיה ברוכה בשובה למשפחת האדם אם תבטיח שחרורם של בני הערובה ותמתן מדיניותה בכלל. אולם מאידך יובהר כי אם יפגעו בני הערובה צפויה לאיראן בסופו של התהליך האופציה הצבאית האמריקנית.

במקביל, אובחן אצלנו שינוי משמעותי בהתייחסות הציבור. אם כיום שני קיבלנו כ-50 ומעלה קריאות טלפוניות, רובן הגדול עויינות, ביקורתיות ואף ארסיות, הרי שביום שלישי התקבלו אצלנו 54 קריאות תמיכה לעומת 6 קריאות ביקורת, ביום רביעי 40 קריאות תמיכה לעומת 2 ואחמול - 28 קריאות תמיכה לעומת 6. רבים מהפונים ציינו במפורש כיזמתם כי אינם יהודים. אגב, עשינו שימוש בנתונים אלו בתקשורת המקומית, דבר שגרר בעקבותיו התייחסויות נוספות (רובן חיוביות). גם משאלי רחוב שערכו התחנות המקומיות ו-CNA העלו תוצאות דומות.

כמה אבחנות: מלכתחילה היה מצבנו נוח יותר בעתונות הכתובה מאשר באלקטרונית, ובעתונות המקומית יותר מאשר בלאומית. ביחוד הרשתות (למעט "מקניל/להרר" הרצינית) נגדרו ממש אחרי מצב הרוח הקודר והביקורתי שהקרין הממשל כלפי ישראל ושדרו אותו באורח דרמטי. בעתונות הכתובה, לעומת זאת, היו כל מאמרי המערכת (לפחות בניו יורק) חיוביים וחלקם גינו את הממשל. הגדילו לעשות ה-"ניו יורק טיימס" ב-3 מאמרי מערכת רצופים ו-"ניוזדוי" שזיכה אותנו בשני מאמרי מערכת חיוביים באותו הגליון). לרעננו נובע הדבר מן הקשר הבסיסי שבין התקשורת הלאומית, ובייחוד האלקטרונית ה"נוצצת", לבין הממשל. לעתונות הכתובה היה יותר זמן לבחון את הארועים בטרם דפוס. העתונות המקומית, המשפיעה על דעת הקהל אולי אף יותר מן הלאומית, קשורה עם נציגי המדינות בוויינגטון (סנטורים וקונגרסמנים) יותר מהלאומית המתחככת בממשל, ועל כן שיקפה את הדעות וכן במקרה של ניו יורק לפחות - את דעת האיש ברחוב.

לסיום נותר לנו להודות על החומר הטוב שזרם אלינו במבוקים וכדואר אלקטרוני, ואיפשר לנו להזין בזמן אמיתי הן את התקשורת והן את הארגונים היהודיים. שיתוף הפעולה והתאום בינינו לבין השגרירות והמשרד היה זרוק ומועיל.

בינה

140/39/20 $\frac{2}{3}$

Interview of Secretary of State James Baker
with Sam Donaldson and Diane Sawyer
on ABC PRIMETIME LIVE, August 3, 1989

Donaldson: Mr. Secretary, Chris Wallace reports that the Israelis think, to put it in a word, wimps about this, that our policy isn't tough enough.

Baker: Well we have a different policy, Sam, than Israel does. We don't believe that you can negotiate with terrorists. Israel is situated, located there in the region, they do negotiate, they grab people and they make trades and make swaps. It's something that they are a lot better position to do than the United States. We are concerned that if we get into the business of negotiating with terrorists or swapping, trying to trade with terrorists, we'll just have a lot more Americans grabbed all around the world. So we have a different policy approach, we understand and appreciate their policy approach and I think the government of Israel understands and appreciates our policy approach.

Donaldson: Sir, we don't mind, Mr. Secretary, if Israel does arrange a swap with the kidnappers.

Baker: We really don't take a stand on it, Sam. We can't, because to take a position that we encourage them to do it of course will violate our policy; to take a position that they shouldn't do it will violate their policy or at least it will be our saying: no you can't pursue your own policy. They are a sovereign state, so we basically say we don't concur in it, nor do we object it.

Donaldson: Let me ask you to take a position. The New York Times is reporting tomorrow that if Joseph Cicipio would in fact been killed today, which of course, thank goodness, he wasn't, then President Bush was prepared to bomb Ba'al Bek, one of the terrorists centers in the Beq'a valley. Is that correct?

*

140/39/20

3

Baker: Well, that's of course is very hypothetical and very speculative. Let me simply say that in this business it will be wrong to foreclose options. But it's equally wrong, I think, to speculate about options, particularly under hypothetical situations.

Sawyer: Since you have been in office, Mr. Secretary, have you seen anything like a practicable, a sensible, possible plan to rescue hostages? Have you seen anything that even comes close?

Baker: It's a very difficult situation that we are faced with, with hostages in that particular area of the Middle East. You know, the United States struck back, and struck back with vigour against terrorism in the case of Libya, when we had a situation not long ago when we knew Libya was had engaged in state sponsored terrorist act against American servicemen, we bombed Tripoli. And there was no hesitation, we went right in there and did it. The situation is different here. We have 8 American lives at stake at the very least because we have 8 other hostages there. We have a different situation with respect to targets, so it's nowhere near as easy to resolve as a situation where you have a state sponsored terrorism.

Donaldson: Mr. Secretary, let me just put it the way it's usually put in these cases. Are you saying the lives of these 8 Americans are really more important than any other consideration of foreign policy for the United States.

Baker: I'm not saying that, Sam, but I'm saying that the lives of these 8 Americans are very important to us and I think that the lives of these 8 Americans should be very important to us.

Donaldson: The Israelis say that the way to teach terrorists a lesson is to teach them that there is a cost.

Baker: Well, there is something to be said for that and that's what we did in the case of Libya. If there were as equally an effective way to do that, under the current circumstances of these people that are held in different places by small groups in locations that don't offer the same kind of targeting opportunities and so forth, we could follow that policy approach. That is not the situation on the ground with respect to our hostages in Lebanon.

Donaldson: Thank you very much, Mr. Secretary....

*

שגרירות ישראל בוושינגטון
טופס מברק

207h

אל : הסברה, מצפ"א, מע"ת.

דף 1. מתוך 3.
דחיפות: מיידי
סוג: גלוי

דע :

תאריך, זמן: 4.8.89
מספר המברק:

אמת: עתונות

המשרד:

174

להלן מאמר מערכת שפורסם ב "ווינינגטון טיימס", 4.8.89.

עיתון ציוני

$\frac{1}{x^2} = x^{-2}$

174 2/3

WT

Act now

Save for the 1986 bombing raid on Libya, the United States has made no palpable response to a string of terrorist atrocities perpetrated against its citizens and institutions over the past several years by organizations subsidized and orchestrated by Syria, Iran and Libya. These atrocities were quite literally acts of war. The duty of the president of the United States is to protect the nation by crushing the resolve of our enemies to make war against us.

In December an American airliner was blown from the skies over Scotland. Reportedly, the Iranian government hatched the plot that led to the attack as revenge for the downing of an Iranian airbus by the U.S.S. Vincennes in the Persian Gulf last July. According to intelligence sources, the attack was carried out by the Popular Front for the Liberation of Palestine-General Command, a Palestinian terror organization run by a lackey of Syrian strongman Hafez al Assad. It also has been reported that the PFLP-GC was aided in this deadly plan by agents of Libyan leader Moammar Gadhafi. But President Bush has responded by leaving the responsibility for "retaliation" in the hands of the FBI, while commissioning the State Department to improve our relations with Syria.

It is no consolation that Mr. Bush can legitimately claim he is only following in the footsteps of Ronald Reagan. Mr. Reagan must be given credit for ordering the raid on Libya in response to an attack on a Berlin disco that killed an American serviceman. But the man who was elected president in part because America had grown disgusted with Jimmy Carter's failure to respond to terrorism spent part of his first term and most of his second repeating Mr. Carter's mistakes.

In 1983 the Syrian government was involved in slaughtering 241 Marines in Beirut. Mr. Reagan responded by withdrawing from the country. In 1984 the Syrians were involved in bombing our embassy in Lebanon.

They suffered no consequences. In 1985 the Syrians helped coordinate the hijacking of TWA Flight 847. Again, no consequences. Then the Syrians aided Abu Nidal in his vicious 1985 attacks on the Rome and Vienna airports in which five Americans were killed. The United States did nothing.

The presumed murder this week of Lt. Col. William Higgins and the threat to kill hostage Joseph Cicippio are the latest attacks in a long-running war against the United States and the West in general. The American hostages held in Lebanon were kidnapped by Shi'ite terrorists who get money, arms and ideological direction from the revolutionary regime in Iran. Had the United States ever given the Ayatollah Khomeini sufficient incentive to do so, he could have ordered the release of all hostages. When the United States gave Hojatolislam Hashemi Rafsanjani weapons in the course of the Iran-Contra debacle, he had no problem getting three Americans released from Lebanese dungeons. Mr. Rafsanjani has now been elected president of Iran. If he somehow no longer has the prestige to influence his clients in Lebanon, too bad. He and his nation are responsible for what those clients have done.

Terrorism isn't something that can be resolved over drinks in New York. It's a form of war. When Middle Eastern terrorists grabbed some Soviet citizens, the Soviets grabbed some terrorists and sent them home one body part at a time. They haven't been troubled since. Now the president must declare war. If the kidnappers don't release the hostages, the United States should begin destroying those targets in Lebanon and incapacitate the terrorist hive that breeds there. If that does not eliminate the hive, we should then turn our sights on the queen bees in Damascus, Tripoli and Tehran. Only when we make terrorism too costly for its operatives and grandmasters can we say that we have won this new form of war.

✕

2

50 excuses not to use force against terrorism

1. They might kill the hostages.
2. They might kidnap more hostages.
3. American troops might get killed.
4. American troops might get captured.
5. They might use violence in the United States.
6. They might use violence outside the United States.
7. It would alienate the Moslem world.
8. It would alienate the European allies.
9. It would alienate world opinion.
10. Congress would never go along.
11. We can't give in to congressional demands for using force.
12. We might kill innocent people.
13. We don't know who's responsible.
14. We don't know where they are.
15. It would upset the Middle East peace process.
16. It isn't militarily possible.
17. We don't have the military capability.
18. We don't have the intelligence capability.
19. We can't inflict wanton destruction.
20. A surgical strike isn't possible.
21. Terrorism wouldn't be deterred by force.
22. Terrorism is too complex for simple solutions.
23. It would upset the diplomatic process.
24. It would cause a right-wing backlash in the United States.
25. It would incite left-wing extremism in the United States.
26. We must address the social and economic causes of terrorism.
27. We must address terrorism through international law and diplomacy.
28. We must address terrorism through the United Nations.
29. We don't have evidence that would stand up in court.
30. We would be violating the sovereignty of other nations.
31. We would be just as bad as the terrorists.
32. We can't use assassination.
33. We might get bogged down in a protracted conflict.
34. Terrorists have some legitimate grievances.
35. Terrorism is beginning to die out.
36. Terrorist groups often overlap; we don't know which group did what.
37. Terrorists have a martyr complex; they would be incited by retaliation.
38. Retaliation would violate our sense of justice.
39. Retaliation would violate democratic values.
40. It would be seen as racist.
41. The Pentagon wouldn't go along.
42. We shouldn't give in to the hawks in the Pentagon.
43. The CIA wouldn't go along.
44. We shouldn't give in to the cold warriors in the CIA.
45. The CIA isn't set up to do that kind of thing.
46. The president doesn't have the authority to order troops into combat.
47. It would set back U.S.-Soviet relations.
48. It would play into the hands of the Israelis.
49. We don't know enough about terrorism.
50. Terrorism isn't very important anyway.

דחיפות:	שגרירות ישראל / וושינגטון	דף: 1
סוג: גלוי	טופס פדוק 19	כתוב: 5
תאריך ושפת העבודה: 4.8.89, 18.00	מציפ"א	אל:
פס' פברק: הפסד:	לשכת שה"ח לשכת שהב"ט	דע:
כסותון 105	ק. לקונגרס	פאת:

סנאט: בני הערובה

היום אחה"צ עומד להגיש הסנטור גרסלי הצעת החלטה (הזהה לזו שהגיש הקונגרסמן אקמן בביה"ב) הקוראת להסגרתו של השייך עובייד. רצ"ב ההחלטה וכן הנאום שמתכוון גרסלי לשאת. אם לא יספיק לנאום (בשל עומס החקיקה ביום עבודתו האחרון של הסנאט לפני צאתו לפגרת הקיץ) יוכנס הנאום לרקורד הקונגרסיונאלי.

יהודית ורנאי דרנגר.
יהודה / אנא' עכ"ל

מה סקטור ההגנה 3
מה סקטור ההגנה 3
מה סקטור ההגנה 3
מה סקטור ההגנה 3
מה סקטור ההגנה 3
מה סקטור ההגנה 3
מה סקטור ההגנה 3
מה סקטור ההגנה 3
מה סקטור ההגנה 3
מה סקטור ההגנה 3

תפוצה: 36

2/5
105- 178

STATEMENT OF SENATOR CHARLES E. GRASSLEY
SENATE RESOLUTION ON EXTRADITING SHIEK OBEID
AUGUST 4, 1989

MR. PRESIDENT, I RISE TO INTRODUCE A RESOLUTION URGING THE PRESIDENT TO SEEK THE EXTRADITION OF SHIEK OBEID, THE INDIVIDUAL RESPONSIBLE FOR THE KIDNAPPING OF LT. COL WILLIAM HIGGINS AND OTHER AMERICAN HOSTAGES.

TERRORISTS MUST BE HELD ACCOUNTABLE FOR THEIR ACTIONS. OBEID SHOULD BE TRIED IN A U.S. COURT OF LAW FOR HIS CRIMES. THIS RESOLUTION IS INTENDED TO ENSURE THAT OBEID IS BROUGHT TO JUSTICE.

MR. PRESIDENT, EVERY MEANS WITHIN OUR POWER MUST BE USED TO COMBAT TERRORISM. THAT INCLUDES A MILITARY RESPONSE, WHERE APPROPRIATE, AND IT MEANS DIPLOMATIC INITIATIVES. CERTAINLY, THE PRESIDENT HAS, IN THE LAST WEEK, PURSUED EVERY POSSIBILITY IN AN EFFORT TO RESOLVE THIS LATEST HOSTAGE CRISIS. DIPLOMACY SEEMS TO BE HAVING SOME POSITIVE EFFECT. THE GOVERNMENTS OF IRAN AND SYRIA HAVE HEARD THE MESSAGE LOUD AND CLEAR: THE U.S. WON'T TOLERATE THEIR GIVING SAFE HAVEN TO TERRORISTS. THEIR HOSPITALITY TO TERRORISTS GIVES THEM INFLUENCE OVER THE TERRORISTS, AND OUR MESSAGE HAS BEEN, USE THAT INFLUENCE TO END THE KILLING.

BUT, WE MUST DO MORE. WE NEED TO PUT AN END TO TERRORISM. ENFORCING THE RULE OF LAW AGAINST THESE CRIMINALS IS A STEP TOWARD THAT GOAL. NEWS REPORTS INDICATE THAT OBEID IS FRIGHTENED ABOUT BEING TRIED IN A U.S. COURT. THAT SHOWS THE POWER OF THE RULE OF LAW.

WE CAN'T LET THIS OPPORTUNITY PASS. NO ONE HAS PAID FOR THE MURDERS OF AMERICANS KILLED WHEN OUR BEIRUT EMBASSY WAS BLOWN UP. AND, THERE HAS BEEN NO ACCOUNTABILITY FOR THE MURDER OF OUR MARINES IN LEBANON. BUCKLEY'S TORTURERS AND KILLERS HAVE NOT BEEN CALLED TO ACCOUNT. AND WE'VE TAKEN NO ACTION AGAINST THE MASTERMINDS BEHIND PAN AM 103.

OUR CAUTION THREATENS TO PARALYZE US. THE ISRAELIS CAUGHT A "BIG FISH" IN THIS TERRORIST NETWORK. LET'S PUT HIM OUT OF BUSINESS IN A U.S. COURT OF LAW.

js

315

105, 178

S.L.C.

31011.457

81st CONGRESS
Session

S. CON. RES. _____

IN THE SENATE OF THE UNITED STATES

Grassley submitted the following concurrent resolution; which
was

CONCURRENT RESOLUTION

Calling for the extradition from Israel to the United States of
Sheik Abdul Obeid in order that he may be brought to justice
for the kidnapping and murder of Lieutenant Colonel William
Higgins.

Whereas freedoms throughout the world are under attack from
cowards commonly known as terrorists;
Whereas these terrorists ply their trade, hidden in shadows, with
attacks against the innocent and defenseless;
Whereas among the victims who suffer at the hands of these
cowards are those who are held hostage, often for periods
that extend into years;
Whereas these gangsters now have taken to executing their

HA

HA

131611.457

4/5 105-178

S.L.C.

captives;

Whereas one of their victims is a brave United States Marine Lieutenant Colonel, William R. Higgins, who was murdered after being ensnared in February 1988;

Whereas when he was seized, Lieutenant Colonel Higgins was in the service of his country and the world, as a man charged with keeping the peace, on a United Nations mission;

Whereas a leader of terrorists, Sheik Abdul Obeid, has admitted, by his own words, that he is responsible for the kidnapping of Lieutenant Colonel Higgins;

Whereas Lieutenant Colonel Higgins was tortured and murdered;

Whereas Obeid is in the custody of the Israeli Government;

Whereas Obeid's terror gang, Hezbollah, has been identified by the United States Department of Defense as being responsible for many attacks against Americans, including the cowardly murder of 241 United States Marines in Beirut in 1983; and

Whereas the Hezbollah gang and its chief, Abdul Obeid, were identified as being responsible for the 1985 hijacking of Trans World Airlines Flight 847 and the cold-blooded torture and murder of United States Navy diver Robert Stetham: Now, therefore, be it

1 Resolved by the Senate (the House of Representatives
2 concurring), That the Congress--

3 (1) calls upon the President and the Secretary of
4 State to take the action deemed necessary to demonstrate

END

131011.457

5/5

3 105-170

S.I.C.

1 American resolve; and

2 (2) calls upon the President--

3 (A) to seek the immediate extradition of Abdul
4 Obeid from Israel to the United States pursuant to
5 the 1962 extradition convention between the United
6 States and Israel; and

7 (B) to ensure that, upon entry into the United
8 States, Obeid is arrested on charges regarding the
9 kidnapping and murder of Lieutenant Colonel Higgins
10 and prosecuted to the fullest extent of the law under
11 sections 1203 and 2331 of title 18, United States
12 Code.

*

END

17

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

טופס מברק

זף 1 מתוך 5 דפים
סוג בטחוני: שמור
דחיפות: מידי
תאריך וז"ח: 4.8.89 9:30
מס' מברק:

אל: המשרד

152
א/ח/ק

אל: מצפ"א

הקהילות היהודיות

ביקרתי אתמול למספר שעות בבולטימור, לפי בקשת הקהילה, ונפגשתי עם ראשי הקהילה, קיימתי מסיבת עיתונאים בה נכחו נציגי התקשורת הכתובה (כולל היהודית) והטלוויזיות המקומיות, והשתתפתי בחמישה TALK SHOWS, 1.2.2

הקהילה פועלת היטב ובאינטנסיביות (מצ"ב נייר שנשלח למנהיגות הקהילה). התרשמותי שביממה הראשונה לאחר ההודעה על הוצאתו של גיניס להורג היו חששות כבדים בקהילות לגל ביקורת שיאשיח את ישראל במותו של היג'נס, כולל ביטויים אנטישמיים, דבר שדירבן את הקהילות והאירגונים להתגייסות מירבית.

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

BALTIMORE JEWISH COUNCIL

152 2/8

INFORMATION ALERT

August 2, 1989

Laurence M. Katz
President

William H. Engelman
First Vice-President

Sanford V. Teplitzky
Second Vice-President

Judy Hoffberger
Secretary

Michael Andorsky, M.D.
Treasurer

Allen L. Schwait
Executive Director

TO: Community Leadership

FROM: Laurence L. Katz, President
Allen L. Schwait, Executive Director

RE: News Reports Alleging Lebanese Shiite
Execution of Colonel William Higgins and the
Israeli Abduction of Sheik Abdul Karim Obeid

At this writing, the news reports indicate that Lt. Col. William Higgins, held hostage by a pro-Iranian terrorist group since February of 1988, has been killed.

There will undoubtedly be an attempt by some to blame the Israelis indirectly for the death of Col. Higgins because of the abduction of Sheik Abdul Karim Obeid of the Organization of the Oppressed of the World, a pro-Iranian terrorist group, last Friday. We offer these clarifying points:

1. There is no proof that Col. Higgins was killed Monday afternoon as the terrorists claim. Often in video-tapings of hostages, a newspaper is held up to verify dates. This was not done in this case. Indeed, both Israelis and U.S. intelligence sources have stated that they believe Col. Higgins was killed many months ago from wounds received in an attempt to escape his captors. There is strong evidence that the terrorists are using this opportunity as a cynical public relations ploy.

(301) 752-2030

101 WEST MOUNT ROYAL AVENUE
BALTIMORE, MARYLAND 21201

MEMBER ORGANIZATIONS:

Adat Chaim Congregation
American Jewish Committee
American Jewish Congress
Amni Women
Association of Reform Zionists of America
Baltimore Board of Rabbis
Baltimore Hebrew Congregation
Baltimore Men's ORT
Baltimore Zionist Federation
Beth Ami Congregation
Beth El Congregation

Beth Israel Congregation
Beth Jacob Congregation
Beth Tfiloh Congregation
Brith Brith
Brith Brith Women
Chevre Ahavas Chesed, Inc.
Chisuk Amuno Congregation
Councils of Conservative, Orthodox and
Reform Congregations
Federation of Jewish Women's Organizations
Hadassah

Hur Sholom Congregation
Independent Order of B'nai B'rith
Jewish Council of Howard County
Jewish Labor Committee
Jewish Union of Russian Immigrants
Jewish War Veterans
Jewish War Veterans, Ladies Auxiliary
Montefiore-Woodmore Hebrew Congregation
NA'AMAT USA
National Council of Jewish Women
Ner Tamid Congregation

Rabbinical Council of America
Religious Zionists of America
Shomrei Tfiloh Congregation
Shomrei Zion Congregation
Shomrei Emunah
Suburban Orthodox Congregation
Temple Beth Shalom
Temple Emanuel
Temple Ohel Shalom
Women's American G.R.T.
Zionist Organization of America

END

152 3/5

2

2. The original kidnapping of Col. Higgins and even the threat of his murder is an outrageous and uncivilized act that must be condemned. To imply that the Israelis or anybody else should be held responsible for these actions is profoundly unfair. To do so, plays directly into the hands of the terrorists who seek, as one of their goals, to create dissension between Israel and her allies. Blaming anyone but the killers themselves actually encourages terrorists to practice this kind of blackmail again.
3. Many terrorist groups operate inside of Lebanon. Never have any of them needed a pretext for killing civilians. Lebanese Jews, Arabs, and foreign nationals have been killed by the hundreds by these shadowy groups for any reason they find to suit their needs at any given time. Israeli sources believe that the "Organization of the Oppressed of the World" is responsible already for the murder of eight people including two Americans. From 1985 through 1987, this group killed nine Lebanese Jews, including a 70 year old math professor.
4. International terrorism is a relatively new factor in world politics. There is much debate about how one ought to fight it. There is no doubt that Americans feel the threat of terrorist attacks, but we usually experience it from a distance. The Israelis are in a different position. To them terrorism is as much of a front-line issue as drugs or crime is to the American public. They feel the threat and have a long standing policy to strike at terrorists wherever and whenever it is possible. In abducting Sheik Obeid, the Israelis captured a man who orchestrated the kidnapping of more than a dozen hostages. According to the UN Charter, just as under customary international law, victims of terrorism are entitled to defend themselves. The Charter allows victims to act affirmatively against terrorist attackers and the states that support them.
5. The United States has conducted similar operations in the effort to bring criminals and terrorists to justice:
  - a. In October of 1985, the United States forced down an Egyptian plane enroute, caring the Achille Lauro hijackers, including Abu Abbas, a well known Arafat supporter. The hijackers were brought to Italy by a U.S. military plane. Despite urgent requests by the United States that he be held, Italian authorities allowed Abbas to go free.
  - b. In January 1986, Drug Enforcement Administration officials arranged for the abduction of a reputed major drug trafficker who was wanted for

3/5

152 4/5

3

questioning in the murder of a DEA agent killed by drug dealers the year before.

- c. In July 1987, the United States abducted a terrorist involved in the hijacking of a Jordanian plane. The terrorist was lured to a boat off the coast of Lebanon by U.S. agents who posed as drug dealers. This terrorist was captured and brought back to the U.S. to stand trial.
  - d. The United States has a policy of striking back at terrorist targets when they can be identified as with the attack on Libya in April 1986 in response to the bombing of the discotheque in West Germany.
6. In Israel, ministers from both the right and the left of the political spectrum endorsed the operation to capture Sheik Obeid. As Benjamin Netanyahu stated, the Israelis believe that an important way to fight terrorism is for terrorist leaders to learn that they will suffer consequences from their actions. Attempts to equate the abduction of a proven terrorist with the kidnapping of innocent civilians are wrong and should not be seen as morally equivalent.
  7. The abduction of the Sheik was an attempt to free three Israeli soldiers held by the Hezbollah. Israeli efforts to free their people from captors have always received the highest priority. Israeli soldiers undertake these missions at great risk, as when Israel rescued 103 passengers of a hijacked Air France aircraft in Entebbe, Uganda on July 4, 1976. Methods of fighting terrorism are new and unproven. Israel is in the forefront of the fight and should be commended for her efforts, not criticized.
  8. Experts believe that the Israeli operation to capture Sheik Obeid will disrupt terrorist operations in Lebanon. The Israelis knew that Hezbollah, the Iranian backed umbrella organization of the group who kidnapped Col. Higgins, and Amal, who is backed by Syria, had joined forces in hopes to escalate terrorism against the West and Israel.
  9. It is wrong to assume that the many terrorist factions in Lebanon are all politicized groups with sophisticated, broad agendas, seeking justice for the people they claim to represent. Often these groups consist of 10 or 20 young, uneducated radicals who are out for personal gain and have very narrow, selfish demands, such as insisting that one's family member be freed from a prison in which they may be held by various countries around the world. It is also commonly accepted that these factions kidnap civilians in order to gain some perverted sense of credibility in the

4/5

152 5/8

4

terrorist community. Keeping a hostage is like having collateral and explains why hostages are often kept for many years without their captives making specific demands or accomplishing anything.

10. Israel did not consult with the United States on this action for three reasons: 1) by consulting with the U.S. on every action the United States becomes a partner to Israeli policy hurting the efforts of the U.S. to be seen as a credible negotiator for peace between the Arabs and the Israelis; 2) the Israelis did not believe that American hostages would be held responsible for Israeli actions since Israeli soldiers are also being held captive. In addition, many operations have been undertaken in the past against terrorists by Israel and the U.S. without the lives of hostages being threatened; 3) the Israelis believed the risk was all theirs, not only with their hostages, but with the lives of their soldiers involved in the raid.
11. Most importantly, Defense Minister Rabin did offer to trade the Sheik and other Shiites held in Israel for all hostages, both Americans and Israelis. This offer was ignored.

This situation is extremely fluid as reports now indicate that there are threats from other terrorist groups to kill other hostages. We will do our best to keep you up to date.

5/5

שגרירות ישראל בווינגטון
טופס מברק

אלמל

דף 1. מתוך 5.
דחיפות: מיידי
סוג: אלו

אל : הסברה, מצפ"א, מע"ת.

דע :

תאריך, זמן: 4.8.89
מספר המברק:

מאת: עתונות

המשרד:

175

המאמרים דלהלן של אבנס ונובאק, ג'ורג' וויל וג'קסון דיל
הופיעו ב-"ווינגטון פוסט", היום, 4.8.89.

עת 3/3

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

6

2/5

175

...x FRIDAY, AUGUST 4, 1989 A23

Rowland Evans
And Robert Novak

Bush: Tough Backstage

Within 24 hours after Shiite terrorists claimed the hanging of Marine Lt. Col. William Higgins, President Bush made the first decision of his first real crisis: the United States will retaliate with a major show of force if Hezbollah fanatics murder a second American hostage.

As the hours stretched on with no new killing, Bush moved hard to carry out the second decision: use every available tool of diplomacy, including the Moscow connection, to reduce the impact of Israel's kidnapping of Sheikh Abdul Karim Obeid and arrange a massive hostage exchange.

In between, Bush ordered all intelligence agencies to centralize their product. Drawing on his own background as CIA director 13 years ago, he wanted every U.S. government checkpoint worldwide kept up to the minute on all developments.

George Bush was passing the test of his first crisis, typically more effective behind the scenes than on stage. His public reaction to the announcement of Higgins' death involved so much handwringing that he seemed unnerved, a condition no leader should reveal. But privately, he was tough and fully in command, his own best action-oriented adviser.

"Maybe because he was mad at the Israelis and livid at the Hezbollah, but whatever it was, Bush tried harder than most of his advisers to justify a target for retaliation," said a congressional leader called to the White House for bipartisan meetings. But targets were not visible.

"His options are just too poor for meaningful retaliation," former CIA director Richard Helms told us.

Nor was Bush's own gung-ho mood dominant in Congress. At the House Republican leadership's regular Tuesday meeting, Minority Whip Newt Gingrich (Ga.), a conservative, argued that the absence of targets and a potentially unstoppable cycle of retaliation and counter-retaliation could end up hurting the United States most.

Gingrich also delivered fellow Republicans a political warning that soon may be heard publicly: U.S. bombing or shelling of pinpoint terrorist targets in densely populated Lebanon would tend to Americanize an essentially Israeli problem, risking the transfer of the terrorist focus from Israel to U.S. cities. There was surprisingly little talk about translating cold fury against terrorist hangmen into massive retribution.

Bush's anger at Israel surmounted admiration of the tactical brilliance of the capture of Sheikh Obeid, who is no simple cleric but a leader of deadly terrorist operations aimed against Israel's occupation of southern Lebanon. What angered the president was neither the kidnapping itself nor Israel's motive to use the Shiite leader for a hostage swap, but its refusal to confide in the United States. Failure to do so put U.S. hostages at risk.

In the absence of immediate military action, Bush is following a diplomatic path depending squarely on the Soviet Union. The president quietly ordered three separate approaches for Soviet help in persuading Iran's post-Khomeini government to talk Hezbollah out of any more murders: in Paris, Secretary of State James A. Baker III lobbied Soviet Foreign Minister Eduard Shevardnadze, who this week went to Tehran; in Stockholm, Assistant Secretary of State John Kelly talked to his Soviet counterpart; in Moscow, U.S. Ambassador Jack Matlock made a formal request for help.

That may prove a trump card for the Soviets to play in the future. Moscow has long been angling for full inclusion in Middle East peace efforts. If Mikhail Gorbachev could take credit for saving an American hostage or if he helped arrange the broader hostage exchange that Bush seeks, the United States might find it difficult to deny him a full superpower role at the Mideast peace table.

That would be deeply ironic for Israel, which regards the Soviets as far too close to the Arabs to be allowed at the peace talks. But Bush has made clear during long White House crisis talks the past four days that he and Israel simply do not agree on whether the Soviets should be seated. He says maybe yes; Israel insists absolutely no.

Bush and his key advisers call this an example of how Americans and Israelis sometimes put company out of self-interest. That is in the background of the hostage crisis, as the president prays that military retaliation can be avoided but is ready to order it if the Shiites murder again.

©1989 Creators Syndicate, Inc.

2/5

George F. Will

Counter-Terrorism's Cost Benefits

V.S. Naipaul watched Tehran volunteers, full of revolutionary fervor, loading hot bread on open trucks in winter for transportation to flood victims. "It was frenziedly stuffed—as though it was a matter of life and death—into plastic sacks and dumped into a truck with blankets and clothes. Wouldn't this bread have turned to stone by the time it got to Khuzistan? But the bread didn't matter. The gesture and the excitement mattered."

We are back making gestures at murderous gesturers, saying things we do not mean to people who do not care what we say. Worse, some American voices are sincerely deploring, with fine impartiality, terrorism and Israel's measures against it. Robert Dole, Republican senator from Kansas (which is not lapped by angry waves of Islamic fanaticism), accuses Israel of acting irresponsibly.

One person, Samuel Lewis, former U.S. ambassador to Israel, gets it right: "Israel is at war. We are not." Right on both counts.

Israel has a solemn compact with its soldiers: it will do whatever it can to get them out of captivity. We have sold arms to the terrorist state that runs the group that killed Lt. Col. William R. Higgins. The State Department has written scripts for a terrorist group (the PLO), for a charade of conversion to civility. This, so we can do openly what hitherto we did in violation of stated policy: deal with the PLO. So today, U.S. diplomats sit across the table from a PLO "diplomat" who organized the murder of two U.S. diplomats.

Given the U.S. record of hypocrisy, incoherence and impotence, it is demoralizing to watch Washington shift into its well-rehearsed, highly routinized melodrama mode. There are

so many cameras, microphones and pens hovering over poised notepads that episodes like this unleash a torrent of talk. In Washington, the intensity of talk about a problem is usually inversely proportional to the number of ideas for doing something about it.

Archimedes said, Give me a firm spot on which to stand and I shall move the Earth. Iran, standing (through its marionettes) on Lebanon's artillery-charned earth and using the leverage of hostages—a renewable resource—moves the U.S. government. It moves it into the awkward position of demonstrating a dangerous asymmetry between words and capabilities.

At times like this, a president must perform a cathartic function: expressing the nation's anger. But he also must conspicuously proceed with the normal agenda of governance, lest terrorists be magnified and for that reason multiply.

Terrorism, the gesture of the weak, is a tragedy for individuals but not a crisis for nations. It conquers no territory, topples no regimes. Terrorism's goal is maximum commotion with minimal risk of retaliation. So until the president finds a way to retaliate, he is right to minimize the commotion: call the pope but proceed with the barbecue, which he did.

But the Bush administration bears a burden of proving two things: that we do not know Iran's involvement in the killing of Col. Higgins, and that we lack the ingenuity and military assets to make Iran pay. If we do not know and lack those assets, people should be fired by the battalions for failures of intelligence and procurement. If we do know and have appropriate assets and still do not retali-

ate, we are violating the principle of "statistical morality."

In an essay in *Science* magazine pertaining to public policy about punishment of drunk driving, Daniel Koshland defines statistical morality as the precept that a policy that may cause some individuals immediate harm will result in greater benefits for more individuals in the future. For example, when whooping cough vaccine is given to 1 million children about 100 will have serious reactions, some fatal. In Britain, public anxiety about this caused withdrawal of the vaccination requirement—until whooping-cough deaths soared. The requirement was reinstated.

Or: When criminal sanctions designed to deter are not imposed by courts, deterrence is weakened, and it is a statistical certainty that some people are thereby condemned to become crime statistics—victims.

Every time terrorists go unpunished, innocent people are by that fact condemned to death. Conversely, the U.S. raid on Libya cost lives but probably saved more.

Crude utilitarianism—the greatest benefit for the greatest number—is often not a morally acceptable policy even if one can predict the allocation of the future benefits of an action. But in the lives of nations, policies often must rest on just such crude calculations.

Making such calculations is a cruel burden on a president. But no one is compelled to be president. And too many Western leaders ignore the warning of Trollope's crusty old Duke of Omnium: "There is such a thing as a conscience with so fine an edge that it will allow a man to do nothing."

SKL
S/a

Israelis Express Hope Crisis Could Lead to Breakthrough

By Jackson Diehl
Washington Post Foreign Service

JERUSALEM, Aug. 3—Six days after Israel's capture of Abdul Karim Obeid, senior government officials say they have succeeded in drawing the Bush administration into a joint effort to rescue Western hostages in Lebanon that has overshadowed initial criticism in the United States of the Israeli tactics.

Earlier this week, after a Lebanese Shiite group claimed to have hanged American hostage William R. Higgins because of Israel's refusal to release Obeid, government officials here expressed concern that the growing crisis would drive a wedge between Israel and the United States at a time when their relations were already being tested on several other fronts.

Today, however, senior officials here expressed satisfaction at U.S.-Israeli cooperation to stop further executions of hostages in Lebanon as well as at signs of tacit U.S. support for Israel's bid to exchange Obeid and other Shiite prisoners for the Western hostages.

Although President Bush initially reacted negatively to news of the Israeli capture of Obeid and later issued a general call for the release of captives in the region, Foreign Minister Moshe Arens said today he was pleased by what he described as a strong U.S. stand against the terrorists in Lebanon.

"We've been in touch with the administration and the message we get is not unclear, it's completely coherent," Arens said in an interview. "We are not being asked to release the sheik. The United States opposes giving in to terrorist demands."

Officials acknowledged that if other U.S. hostages are killed, Israel might face renewed criticism for triggering the crisis. But several Israelis said official blame and the anger of the American public would more likely be focused on the Hezbollah movement in Lebanon and its allies in Iran.

At the same time, officials said, Israel now has the chance to win credit for bringing about a breakthrough in the Lebanese hostage situation after years of stalemate, and perhaps of winning over the Bush administration to its more aggressive approach to dealing with terrorists.

"I think that when we look back on this emergency several years from now, it will be seen as a milestone in the fight against terrorism," said Arens. "It will be remembered that here was a response that showed that [terrorists] are not totally immune."

The optimistic assessments came as Israeli officials said they have had no contacts as yet with Hezbollah or other groups with whom they might bargain for the hostages. Defense Minister Yitzhak Rabin on Monday offered to exchange Obeid and 100 to 200 other Shiite prisoners whom Israel is holding for three Israeli soldiers and 16 Westerners believed held hostage by Shiite groups in Lebanon.

Arens said Israel was not seeking contacts with the Shiites but rather waiting for potential bargaining partners to come forward. "We're not passive. We have Sheik Obeid," he said. "If somebody shows up and says they want to talk about it, I don't suppose we are going to send them home."

Other sources expressed skepticism about the government reports of inaction, saying Israel was probably actively seeking out Shiite contacts in Lebanon and might be seeking to work through the Amal militia, which has largely controlled southern Lebanon following battles in December and January with Hezbollah.

Nevertheless, official sources gave the impression today that the United States was taking a more active role than Israel in seeking to influence Hezbollah and its foreign allies, while Israel cheered from the sidelines.

"The United States is applying pressure to the two countries involved, the Iranians and the Syrians," said Arens. "We have no contacts because we have no structures in these countries."

The Israeli leadership apparently did not intend for the Obeid operation to precipitate a breakthrough in the Lebanese hostage situation but only to facilitate an exchange involving its three captured soldiers. When the affair quickly escalated to threats against Higgins, Joseph Cicippio and other Western hostages, Israel was criticized both for provoking Hezbollah through the capture of Obeid and for failing to consult the United States about the operation.

Israeli observers here say the government managed to defuse the situation and even turn it to its advantage by making public its offer of a general exchange of captives and by articulating two crucial propositions: that Higgins was killed long before the capture of Obeid and that the sheik is responsible for the abduction and death of the American.

cont...

5/5

175

These claims helped Israel present itself to the American public as an avenger rather than provocateur of Higgins' death, while offering the Bush administration the prospect that other U.S. hostages could be freed through Israel's leverage. Israeli sources say U.S. officials were quick to explore the potential of the Israeli swap proposal, asking the government for detailed information about the Shiite prisoners whom Israel holds.

Although Washington formally maintains that it does not condone Israel's effort to bargain with the terrorist groups, the two countries now have a tacit arrangement similar to that which developed when a TWA jet was hijacked in 1985, said political science Prof. Shlomo Avineri. In that incident, the United States refused to make a deal with the hijackers but did not object when the freeing of the TWA passengers was followed by Israel's release of some Palestinian prisoners.

"The West for three or four years has been ignoring the problem of the hostages and hoping they will go away," Avineri said. "Now all of the sudden they have been put back on the agenda."

"There was a natural moment of shock when that happened, but now we have the kind of situation that will be judged by the outcome. If it works out, Israel will get some laurels, and if it doesn't, it will get some knocks, which it may deserve."

WA

5/5

MS. TUTWILER: As I said yesterday, we have been in contact with the Iranians through various channels on the hostage situation. Today we would characterize that we have reason to believe that Iran is genuinely engaged, and no reason to believe that its engagement is not focused in a positive direction. (Scattered laughter.) I have just said to you also the encouraging comments -- how we described President Rafsanjani's comments. So in answer to your question, any improvement in relations between us will be contingent on Iranian willingness to act responsibly in the world arena, to include efforts to resolve the hostage issue once and for all by producing the release of all our hostages, and by also making it clear that they have turned away from support of terrorism.

Q May we have a copy of that statement, please -- that answer?

MS. TUTWILER: Sure.

Q Can I also ask about President Rafsanjani's comment also that suggested that the resolution of the hostage matter should be part of an overall settlement of the Lebanon problem -- I think that was the phrase he used, "the Lebanon problem." Is the United States

prepared to engage in any additional or new diplomatic effort to resolve the political and religious problems in Lebanon at this time? Does the US see those two things as being related? And is it ready to engage in that issue again?

MS. TUTWILER: I'm not sure -- and I'm sure it's my ignorance -- that I understand what you're asking me.

Q Rafsanjani indicated that the hostage -- the resolution of the hostage crisis was related to solving the political problems in Lebanon, more broadly than just the hostage matter. The US for the last few months has focused on the EArab League efforts in Lebanon.

MS. TUTWILER: That's correct.

Q And you had some comments to make yesterday about the apparent failure of that effort in Lebanon. Is the US prepared, perhaps in response to Rafsanjani, or perhaps without relation to Rafsanjani, to reengage the United States directly in some kind of effort to resolve the political disagreements in Lebanon, to restore a government there, perhaps to reallocate the power within that government, and so on?

MS. TUTWILER: I think what I'm going to have to do -- and I do understand your question, Ralph, and I appreciate you repeating it -- is to tell you that concerning President Rafsanjani's statement this morning, the excerpts and the parts that we've seen is the only comment that I have that I made. And I'd refer you to -- the President apparently did a photo op this morning, and he is on the record, one part of which I have, that said, "I want to explore it to the fullest," referring to President Rafsanjani's statement. That would really be about all I could do for you.

Q You said, I believe, that an improvement in relations with Iran depends, among other things, on evidence that Iran has turned away from support of terrorism.

MS. TUTWILER: Mm-hmm. (In acknowledgement.)

Q Does the US have evidence that Iran has recently supported terrorism?

MS. TUTWILER: I don't know about recently, but I know that they have certainly -- and I want to be careful here, so what I'd rather do is post the words that I'd say to characterize, because I do not know what has been said from this podium before concerning Iran and terrorism. It hasn't come up since I've been here. So I will get that for you and post it.

Q Has there been any kind of message received from the government of Iran other than the ones that we've seen publicly? Has the US received any message through diplomatic channels?

MS. TUTWILER: A direct message?

Q Either direct or indirect, other than the public one that we've all -- that you've been referring to here and so on.

MS. TUTWILER: As I said yesterday, and it's true today, there have been various channels where there have been messages, and I couldn't characterize them for you as that -- that messages that have [been] received have not received answers. In other words --

Q Okay. In other words, the traffic is going both ways through those channels?

MS. TUTWILER: Yes.

Q So the US and Iran are exchanging messages through intermediaries?

MS. TUTWILER: I have said all week long, and it's still true, we have, as everyone knows, an established channel to the Iranians. The United States government does not deal directly with Iran. I went further yesterday and used the phrase "various channels."

Q But it's through these --

Q Wait a minute. The focus of these questions has to do with whether the channels are being used by both ends of the telephone.

MS. TUTWILER: You can assume that if someone has delivered a message for us, there has been in some instances answers back to those messages, of course.

Q From Iran, as opposed to from the channels that you're --

MS. TUTWILER: From the person who carried the message. The middle person.

Q Mmm-hmm (in acknowledgment).

MS. TUTWILER: Iran does not deal directly with the United States. So the only way we could know what the response was was from our intermediary.

3/8

A

Q Margaret, through these channels of communication, are you getting any kind of idea what it is that Iran would want if there was to be an overall settlement of this issue? And has Iran raised the issue of the assets frozen in the United States? 4

MS. TUTWILER: That's a speculative question and one that I'm not prepared to get into.

Q Could you tell us whether they have or they haven't? It's not speculative.

MS. TUTWILER: I'm not going to get into what is going on through our established channels, or the various other channels I've mentioned but cannot name, concerning this. I've tried to characterize for you today, which is different than I characterized yesterday our statement on Iran. I have tried to answer what it would take for an improvement in relations, and I really cannot go further than what I've been able to say today. It's speculative.

Q Is the United States prepared to resolve the issue of the assets as part of an overall settlement?

MS. TUTWILER: I'm not trying to be difficult. That is a speculative question or a hypothetical question or, for sure, a question that I am not prepared to answer today.

Q Are you able to tell us whether the public statement issued by President Rafsanjani accurately and pretty much completely reflects the responses that the United States has received through the channels you referred to, the intermediary channels you referred to?

MS. TUTWILER: I couldn't do that. I could tell you, as I tried to state, we have -- we do not have a full text of President Rafsanjani's remarks, and we are reacting cautiously to the reported excerpts. And, you know, I cannot -- whether its with Iran or any number of countries that we deal with, get into diplomatic exchanges.

Q Margaret, could you --

MS. TUTWILER: Hey, Don (?).

Q -- on the point of the conditions for improvement of US relations with Iran. The first one, as I recall it, was an effort on the part of Iran to resolve the hostage issue. Could you give any further definition of what you mean by an "effort?" Is it the kind of thing they apparently have done in the past several days or are you thinking of some much broader activity or what is it -- what kind of effort is it the United States is looking for on their part?

MS. TUTWILER: Other than characterizing, which I've done and I'll do again, which are new words that I'm using today concerning your question on Iran, I can't go further than this and I cannot go further than what I've already stated in response to an earlier question on this subject. I just simply can't do it. I'm not trying to be difficult.

Q Margaret, is -- how are --

MS. TUTWILER: Do you like my double negative today?

Q You used it again today.

MS. TUTWILER: That's right. We knew you'd notice.

Q Has the situation vis-a-vis the hostages and our relations with Iran changed since the election of President Rafsanjani? Do we feel that his election has brought about a changed situation, which makes it perhaps easier to deal with the Iranians than in the past?

MS. TUTWILER: I have said that President Rafsanjani's remarks appear to be moderate and are therefore encouraging. I believe I'm correct -- I know Marlin did -- that the President used the word "encouraging" today, and since he spoke to this subject this morning, I'd really refer you to his transcript. And that's the best way I know how to answer you.

Q I think I know what you're going to say to this, but do you -- would you care to comment on the report in the New York Times that the President had all but decided to take military action in the event that an American hostage was killed?

MS. TUTWILER: You're right, and I cannot, as you know, discuss any type of military options at all, or the subject.

Q Margaret, has there been any change in readiness on the part of those vessels that have been positioned?

MS. TUTWILER: Since I can't ever comment on any military options, I never knew what the state of readiness was or was not. So, I don't know. I guess you could ask maybe the Pentagon, who stays up on that. I just -- I don't know.

Q Margaret, can you tell us what dealings, if any, there are between the United States and the International Red Cross with regard to the hostage matter? Is the United States engaged at all with the IRC?

MS. TUTWILER: Earlier this week, I was told, and I'm almost positive I said here from the podium, that the International Red Cross was engaged in trying to recover this body for the United States or for the international community, and I have no reason to believe that they're not still doing that, as the UN Undersecretary General is. And I believe I read yesterday that the Vatican's offices also are trying to help. Other than that, I don't know of their involvement, and I didn't think to ask in the last 48 hours.

Q Secretary Baker last night referred to the eight American hostages in his live television interview. Did he say that because he is certain that Colonel Higgins is dead?

MS. TUTWILER: No, he did not, and Secretary Baker was not asked the question on that TV program if he or the Department or the government had an opinion on Colonel Higgins. As you know -- and

it's still our same guidance today -- we cannot confirm that Colonel Higgins is dead. What Secretary Baker literally said was that we have eight American lives at stake "at the very least," which would lead you to believe there is more than eight. He also said in the same sentence, "because we have eight other hostages there." So, clearly in his mind, he was talking about more than eight.

19-102-170

68

Q Margaret, the new words that you gave us and the new attitudes, or the new messages, is that being conveyed through the intermediaries today into Iran in response to Rafsanjani or is it just being given to us so that we'll convey it to Rafsanjani? Is there something more specific going to the president of Iran, in other words?

MS. TUTWILER: Welcome to the State Department. I cannot answer these type of questions, because they fall in the category of we do not discuss our diplomatic exchanges. As far as, "Are we sending Iran this message of new words that I'm using today that were different than yesterday," one forum is from this podium. As far as what is privately being communicated, is or is not -- I don't want to lead you one way or another -- through our established channel, which you know is the ESwissF, or other various channels which we've said we're using, I just cannot characterize or get into.

Q Are any attempts being made to get in direct contact with Iran?

MS. TUTWILER: To get in direct contact?

Q Yes.

MS. TUTWILER: That would be a change in policy, and it would be a presidential decision, and I am unaware of any such decision.

Q Can you tell us if the Secretary is making any contacts today to advance the diplomatic activity that has already been set in motion?

MS. TUTWILER: The Secretary received this morning a phone call from Foreign Minister Arens. Other phone calls that he's had today -- I can't think of any concerning this situation. But as Marlin has said, as the President has said, the Secretary of State has said, this hasn't stopped our concern. I've said today our strong diplomatic efforts are continuing. They are going to continue; nothing has stopped on that front.

Q Can you be any more specific about his plans for contacts over the weekend?

MS. TUTWILER: There are no plans over the -- speaking to foreigners? There are no specific plans of him to either have meetings or phone calls over this weekend.

Q You said that Secretary Baker is not planning to make any telephone calls or have any meetings this weekend. Is this sort of being put on hold over the weekend, or what exactly --

MS. TUTWILER: Absolutely not.

6/8

*

MS. TUTWILER: The question was are there any "planned" ones.

Q Right.

MS. TUTWILER: And specifically, it came at me, "with any foreign leaders." I'm answering honestly there are no planned phone calls -- "at 3:00 p.m. on Saturday, you will talk to so and so." Of course this is not on hold and, as you know, when every secretary of state travels, an entire communications package travels with him. He has communications from the places where he is sleeping. So he is not out of contact and can get back here should there be any type of emergency, because, as you know, a secretary of state travels on military aircraft. So he certainly is not going to be out of touch.

Q Well, can you give us any other details about other diplomatic efforts over the weekend aimed at resolving the hostage problem?

MS. TUTWILER: I'm sure that he will continue, as he has starting when we were in Paris, to be very much involved in this. I cannot point to you a specific, but I can also tell you he is not going to not be engaged. (Laughter.)

Q (Inaudible) -- with that double negative, aren't you? (Laughter.)

MS. TUTWILER: Brian, what do you want me to say?

Q Your failure not to use a double negative did not go unnoticed. (Laughter.)

Q Margaret, did your statement of yesterday that the United States cannot -- will not condone or object to the Israeli hostage offer -- can we take it that that applies in response to what Rafsanjani said this morning about putting pressure on Israel?

MS. TUTWILER: I'm not sure I understand the connection. I know that Secretary Baker himself answered this question last night on the TV interview he did concerning the "concur in" or "object to," and I'm not sure how you're trying to link it to what Rafsanjani said.

Q Rafsanjani urged the United States to put pressure on Israel to release the Sheik.

MS. TUTWILER: And I said earlier that we have not seen his entire comment. We have only seen his excerpts. I do not have an answer to that specific question.

Q Was that subject a subject of discussion between --

7/8

✱

MS. TUTWILER: But I'm -- excuse me. I'm sure it would fall under the category of negotiating. I've said before, every day this week, we are not putting pressure on Israel to release Mr. Obeid.

Q Can you tell us whether the subject of Sheik Obeid's status and freedom was a subject of discussion during any of the three phone conversations Baker has had with Arens this week?

MS. TUTWILER: If what was?

Q If the status of Sheik Obeid and his freedom was a subject of discussion.

MS. TUTWILER: I could -- if I knew the answer to that, I'm sure I could not answer it from this podium. And I am sure it goes without saying, which you know, is that in his three phone conversations, of course these situations have been discussed. I have been telling the truth. The Secretary nor the President or anyone in this government that we are -- that I'm aware of -- is putting pressure on Israel to release Mr. Obeid.

Q Do you have anything new on ESyrianF or ESovietF efforts to resolve the hostage situation?

MS. TUTWILER: Not really. My statement that I said on Syria is the same statement that I have for today. I don't really have anything new for you on the USSR. As I told you yesterday, they have indicated a desire to be helpful if possible and to continue their efforts in that regard.

Q The Syrians reportedly prepared -- put all their artillery batteries in the area on high alert yesterday or the day before; I'm not sure. Did they ask the United States whether or not it was planning to take military action? And did we respond?

MS. TUTWILER: I don't know.

Q Margaret, did we respond to the Soviet offer of help?

MS. TUTWILER: As you know, the President -- and in fact, in his statement last night, thanked everyone who had been helpful. I have, in all of my characterizations, no reason to believe that they have not been being helpful, as I stated earlier this week.

8/8

** נכנס

סודי

**

**

**

חוזם: 8,4242

אל: המשרד

יעדים: מצב/389, בטחון/285, מנמת/102

מ-: ווש, נר: 179, תא: 040889, זח: 2000, דח: ר, סג: סו

תח: @ גס: צפא

נד: @

אלהא

סודי / רגיל

אל: מצפ' א'

דע: לשכת שה' ח', לשכת שהב' ט

מאת: ק. לקונגרס

פגישת השגריר עם הסנטור רדמן.

היום (4/8) נפגש השגריר לבקשתו עם הסנטור. נכחה החמ'.

1. בפתח הפגישה סיפר כי יוצא לביקור במזרח הרחוק ויבקר בקוריאה, סין (ביקור פרטי בשליחות הנשיא לפגוש את לי פאנג) והונגקונג.

השגריר ביקשו להעלות בעת ביקורו בקוריאה את נושא פתיחת שגרירותנו. (העברנו לו בינתיים נייר הרקע שלנו בנושא).
אמר כי ישמח לעשות כן.

2. רוב השיחה נסובה סביב נושא היגיוס ובני הערובה.
רדמן סיפר כי שוחח ארוכות עם הסנטור דול (הערה: כך גם עשה הסנטור ספקטר) לגבי התבטאויותיו, שבמידה מסוימת מסכים עמן. (הסביר שהוא מסכים עם העובדה שעובייו דמות מרכזית וחשובה שמהווה מקור מודיעיני טוב. אולם הצד השני הבעייתי הוא סיכון בני הערובה האמריקאניים).

הרהר בקול ואמר כי איננו יודע מה קרה לדול. לדבריו

0117

1010 **

**
**
**

0110:2452,8
M:000000
1010:000000,000000,000000,000000
0-:1111,11:1111,11:0000,11:0000,11:0000,11:0000
00:00 00:0000
11:00

0110:2452,8

M:000000

1010:000000,000000,000000,000000

00:00 00:0000

0110:2452,8

0110:2452,8

0110:2452,8

0110:2452,8

0110:2452,8

0110:2452,8

0110:2452,8

0110:2452,8

0110:2452,8

0110:2452,8

0110:2452,8

6406 Web

1

 McGraw-Hill, a division of The McGraw-Hill Companies, Inc.

